ufo-nyt

UDGIVET AF S.U.F.O.I.

SKANDINAVISK UFO INFORMATION



19. årg. **3**

MAJ/JUN 1977

Abonnement 1977 kr. 60,-

SKANDINAVISK UFO INFORMATION

SUFOI er en forening, der har til formål at bidrage til opklaringen af UFO-fænomenerne ved indsamling og bearbejdning af observationsberetninger samt at udbrede kendskabet til emnet ved publikationer, foredrag og anden udadvendt virksomhed.
Det er SUFOIs opfattelse, at de mange observationsberetninger udgør et vigtigt videnskabeligt forskningsgrundlag. Da fænomenerne endnu er uopklarede, ønsker SUFOI ikke at fremhæve eller afvise nogen bestemt teori om deres art eller oprindelse.
Ved et UFO forstår vi: »Et uidentificeret flyvende objekt, hvis væsentligste kendetegn er, at det selv efter en nøje undersøgelse foretaget af kompetente forskere *ikke* kan forklares som værende et kendt, naturligt fænomen.«

SUFOI ledes af **Repræsentantskabet** og **Forretningsudvalget**

Forretningsudvalget, der vælges af repræsentantskabet, forestår den daglige ledelse af SUFOI.

Repræsentantskabet består af forretningsudvalget samt 1 repræsentant fra hvert af de til enhver tid etablerede områder i Skandinavien og de nedsatte arbejdsudvalg.

SUFOI og »UFO-NYT«

De i »UFO-NYT« offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af UFO-forskningen i dens forskellige former, uden at SUFOI nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri og uden at organisationen hæfter for de fremsatte meninger. Red.

FORRETNINGSUDVALGET

De med * mærkede repræsentantskabsmedlemmer er tillige indvalgt som medlemmer af forretningsudvalget.

Abonnement bestilles lettest ved at indbetale medlemskontingentet (d.kr. 60,00 for året 1977) til Regnskabskontorets gironr. 9 11 77 25; det kan også bestilles på ethvert postkontor samt hos landpostbudet.
Adresseændringer etc. bedes hurtigst muligt meddelt til SUFOIs Ekspedition, da denne fremgangsmåde har vist sig at give færrest fejl.

Enhver offentliggørelse af materiale fra UFO-NYT må kun ske efter forudgående skriftlig tilladelse fra redaktionen. SUFOI Reg. nr. 3148/3149.

REPRÆSENTANTSKABET - UFO-NYT

SUFOIs formand: Fl. Ahrenkiel*, Niels Bohrs allé 12, 2860 Søborg, tlf. (01) 67 38 70.

Ansv.hav. redaktør: Iver O. Kjems*, Lunagervej 23, 2650 Hvidovre, tlf. (01) 78 36 13.

Redaktionssekretær: Frank Lerbæk. Sanddalsvænget 17, 5700 Svendborg, tlf. (09) 21 39 46.

Redaktionssekretær: Henrik Pedersen*, Falkoner Allé 50, I. th., 2000 Kbh. F., tlf. (01) 35 09 81.

Sekretariat: Karen M. Linneballe, Margrethevej 11, 2960 Rungsted Kyst, tlf. (02) 57 07 36.

EKSPEDITION og REGNSKAB: (giro 9 11 77 25) Skandinavisk UFO Information - SUFOI, Postbox 6, 2820 Gentofte.

SUFOI's RAPPORTCENTRAL - SKANDINAVIEN-KONTAKT: Carsten Hedegaard Pedersen*, Mørkelmosevej 2, 2980 Kokkedal, tlf. (03) 18 04 26.

Projektmedarbejder: Xavier P. Madsen*, Bakkehave 8, 2970 Hørsholm, tlf. (02) 86 16 77.

SUFOI's EFTERFORSKNINGSAFDELING - Repræsentant for Lolland-Falster: Ole Henningsen, Duegård, Nakskovvej 5, 4920 Søllested, tlf. (03) 94 11 69.

INFORMATIONSAFDELINGEN: Peter A. Hansen*, Erica-parken 12, 2820 Gentofte, tlf. (01) 67 08 93.
Konsulent: H. F. Ervig, Breddammen 6, Hårlev Overdrev, 4653 Karise, tlf. (03) 68 51 63.

SUFOI's FOREDRAGSAFDELING: Erling Jensen, Ingstrup Allé 35, 2770 Kastrup, tlf. (01) 51 11 41.

SUFOI's ARKIV og UDKLIPSCENTRAL: Niels Chr. Krag, Skanderupvej 6, 2610 Rødovre, tlf. (01) 70 90 86.

SUFOI's ALARMERINGSCENTRAL:
Repræsentant for Midtjylland (8000-området): Ole J. Knudsen, Høegh Guldbergsgade 51, 8000 Århus C., tlf. (06) 19 88 90.

Repræsentant for Midtjylland (7000-området): Bent Eriksen, Avlsbrugvej 23, 2. tv., 7000 Fredericia, tlf. (05) 92 00 81.

Repræsentant for Nordjylland: Torben Birkeholm, Absalonsgade 3, st. tv., 9000 Aalborg, tlf. (08) 16 33 19.

Repræsentant for Sønderjylland: Kai E. Møller, Østergade 17, Felsted, 6200 Aabenraa, tlf. (04) 68 51 50.

Repræsentant for Fyn: Jytte Pedersen, Tellerupvej 44, 5591 Gelsted, tlf. (09) 49 15 16.

Repræsentant for Vestsjælland: Ebbe Truelsen, Miltoften 2, Madslunde, 4200 Slagelse, tlf. (03) 56 61 22.

Repræsentant for Norge: Finn W. Kalvik, Arm. Hansensvej 11, N - 5030 Landås, Norge, tlf. (05) 28 01 26.
Norsk UFO Center, Rapportcentral, tlf. (05) 28 01 26.

INDEHOLDER bl.a.:

ET FORSØG PÅ STRUKTURERING

Af Per Andersen.

Lad det være sagt med det samme. Denne artikel er ikke ment som et forsøg på at tilføje nogle nye aspekter til de bestående ideer om UFO-erne. Jeg vil ikke fremkomme med en ny, revolutionerende hypotese til forklaring af dette mærkelige, mystiske og yderst sammensatte problem. Jeg vil heller ikke komme med min personlige mening om, hvad jeg tror at UFO'erne er. Det vil jeg i denne omgang overlade til andre at gøre.

De læsere, som mener, at de er velforvarede i diverse teorier om UFO'ernes herkomst, og som mener, de har et vist overblik over tingene, kan altså roligt springe denne artikel over - de vil ikke få noget nyt ud af at læse den.

Artiklen er derimod henvendt til de mennesker, som er nye eller forholdsvis nye læsere af UFO-NYT, og som føler, at de hele tiden får smidt en masse teorier og hypoteser i hovedet. Jeg kan selv huske, da jeg var »ny« (hvilket for øvrigt ikke er så forfærdelig lang tid siden - det er måske derfor, jeg husker det så godt!). Man læste og hørte om et hav af forskellige teorier. Som regel var disse spredte, og der manglede ligesom et overblik over det hele.

Dette bliver ikke gjort lettere af alle de personer og grupper af personer, som har en eller anden speciel teori om, hvorfra UFO'erne kommer, og som gør alt for at overbevise andre om, at lige netop deres hypotese er sandheden om UFO'erne. Disse grupper mangler efter min mening tolerance over for andre end deres »egne«. Ydermere er de blottet for denne evne til at inddrage nye og relevante aspekter, der kommer frem i UFO-mæssig sammenhæng. Dette er især tilfældet, når aspekterne ikke i første omgang ser ud til at passe ind i de mønstre, de i forvejen har dannet sig og er groet fast i. Dette er ikke bare usagligt, men det skader også den seriøse forskning, som nogle heldigvis forsøger at dyrke.

Kort sagt er dette et forsøg på at skabe et overblik over de hypoteser og ideer, der er fremme, og nævne nogle af de argumenter, der bliver fremført for og imod forskellige teorier. Jeg kan selvfølgelig ikke få alle de forskellige tanker, der efterhånden er fremført, med, for der er sikkert mindst lige så mange ideer til hvad UFO'erne kan være, som der er mennesker der beskæftiger sig med emnet. Men et kort »resumé« håber jeg at kunne give.

Når man skal til at strukturere en sådan mængde af teorier, gælder det om at finde nogle virkelig grundlæggende forskelle i materialet. Med hensyn til UFO'erne er den efter min mening mest grundliggende inddeling, man kan foretage, en opdeling i to kategorier. Den ene består af hypoteser gående ud på, at der kan være tale om et ukendt væsen/væsener. Til grund for denne ligger den holdning, at UFO'erne enten er eller bliver styret af intelligente kræfter, som ikke er kendte i dag.

Teorier om, at UFO'erne er menneskeskabte og menneskestyrede falder altså ikke ind under denne kategori. Teorierne om intelligensstyrede objekter kan man igen underinddele i to under-kategorier. Nemlig, at der enten er tale om en intelligens fra rummet, eller også, at der er tale om en ikke-menneskelig, jordbunden intelligens.

Den anden store mængde af hypoteser går ud på, at der skulle være tale om et eller andet fænomen, hvor der ikke er tale om nogen fremmed intelligens. Hvis der overhovedet er tale om en intelligens-styring, er det i hvert fald den menneskelige intelligens, der står bag. Disse ideer kan også naturligt inddeles i to underkategorier. For det første kan der være tale om et ukendt naturligt fænomen, altså et fænomen der ikke er kendt af videnskabsmændene i dag. For det andet kan der være tale om et ukendt menneskeskabt fænomen, et fænomen der er skabt af den menneskelige intelligens.

Vi har nu efterhånden fået inddelt hele problemet i fire dele. Denne fire-inddeling kan ses på fig. 1.

A ukendte jordiske væsener	**B** ukendte væsener fra rummet
C et ukendt menneskeskabt fænomen	**D** et ukendt naturligt fænomen

Fig. 1. En fire-inddeling af UFO-problemet.

Efter denne fire-deling er foretaget, må det næste skridt være en yderligere uddybning af de enkelte punkter. Dette kan naturligvis gøres på flere måder, og jeg har valgt at gøre det i form af det skema, som er vist nedenfor. Læseren må have mig undskyldt, hvis det virker overfladisk, men meningen er jo, at det kun skal være en oversigt. Ydermere gør pladshensynet, at den er temmelig koncentreret og ufuldstændig. For dem, der ønsker at stifte nærmere bekendtskab med de forskellige hypoteser, er der anført nogle litteraturhenvisninger.

A Ukendte jordiske væsener.
For: Fænomenet har eksisteret i meget lang tid, og det sandsynliggør, at væsenerne er knyttet til jorden. Der er paralleller til folkesagn.
Imod: Man kan dårligt forestille sig, at der i dag, hvor man trods alt ved en del om vores fysiske jord, skulle være nogle ukendte, skjulte intelligensvæsener, som har basis på jorden.
Teorier: Nogle fysisk eksisterende væsener holder sig skjult her på jorden. Man kan her drage folkesagn med nisser, alfer osv. ind i sagen. Disse væsener producerer enten fysiske, psykiske eller begge slags UFO'er. (1) (2). Der eksisterer en ikke-fysisk intelligens på jorden. Man kan måske forestille sig et »intelligensvæsen«, der ligesom omslutter hele jorden. Der findes nogle rumdyr i den øvre atmosfære. Disse væsener lever af kosmisk stråling, og en gang imellem kommer de ned og besøger os »på bunden«. De bliver da opfattet som UFO'er. (3) (4) (5). UFO'erne kommer fra et andet jordisk plan (f. eks. et finstofligt). Dette plan er normalt ikke tilgængeligt, men en gang imellem kommer der besøgende derfra.

B Ukendte væsener fra rummet.
For: Det er usandsynligt at vi er alene i universet, og det er meget tænkeligt at der findes planeter, som bebos af væsener med en så høj intelligens, at de er i stand til rumrejser over lange afstande. Der er mange af nærobservationerne og kontakterne, hvor UFO'nauterne selv siger, at de kommer fra rummet.
Imod: De handlinger, som udføres af UFO'nauterne, forekommer som regel fuldstændig absurde. Ja hele sagen har så mange absurde aspekter, at det er svært at tro, at der skulle være tale om en intelligent undersøgelse af vores planet. De store afstande i rummet vanskeliggør også rumrejser.

Teorier:
Væsenerne kommer fra vores eget solsystem (f. eks. Mars, Venus, Jupiter). (6) (7) (8).

Væsenerne kommer fra et galaktisk solsystem. (9) (10)

Væsenerne kommer fra et extragalaktisk solsystem.

Der findes en universel intelligens, der i ikke-fysisk form bare er i rummet. Man kan måske drage paralleller til religionerne - den guddommelige kraft. Denne intelligens skaber UFO'erne (og andre fænomener) i et forsøg på at styre udviklingen. (11)

C Et ukendt menneskeskabt fænomen.

For:
Der er i dag så megen kommerciel og national hemmeligholdelse, at man med lethed kan forestille sig, at der er mennesker, der i dag hemmeligt kan udvikle og bruge objekter, der har de egenskaber, som UFO'erne besidder.

Imod:
UFO'erne er for tidløse og verdensomspændende til, at det kan være en organisation der står bag. Man besidder ikke i dag en viden, der kan frembringe objekter med de egenskaber, som UFO'erne har.

Teorier:
Alle rapporter beror på fup, svindel og misfortolkninger af kendte fænomener. (12).

En af de store nationer (f. eks. USA, USSR, Kina) har udviklet UFO'erne og bruger dem til psykologisk krigsførelse eller spionage. (13).

Et af de multinationale selskaber har udviklet UFO'erne som led i en plan til at opnå større økonomisk indflydelse.

Forskningsforsøg fra universiteter for at undersøge befolkningens psykologiske reaktioner over for en trussel fra rummet.

UFO'erne er udviklet af flygtede nazister, der nu skjuler sig i Brasilien og på Sydpolen. (5) (14).

D Et ukendt naturligt fænomen.

For:
Fænomenet optræder absurd, og tilsynekomsten af UFO'er forekommer spontant og tilfældigt. Det kan forklares ved, at UFO'erne ikke er intelligensstyrede, altså der må være tale om en naturlig mekanisme.

Imod:
UFO'erne synes absolut at være intelligensstyrede. Der må altså være »nogen« der står bag.

Teorier:
Foruden det univers vi kender i dag, er der et andet univers, som ligesom overlapper »vores« univers (et parallelunivers). En gang imellem bliver der skabt en forbindelse til det overlappende univers i form af UFO'er. (2).

Der er i dag et naturfænomen, som vi endnu ikke har fuldt kendskab til. Observationer og/eller misfortolkninger af dette fænomen resulterer i UFO-rapporterne.

Dybt i den menneskelige bevidsthed ligger nogle indkodede typer (arketyper). Den enestående udvikling og det menneskelige pres, der er i dag, resulterer i, at en af disse typer kommer til udtryk. Man »ser« UFO'er. (2) (15).

Til slut vil jeg kun sige, at hvis de læsere, der før var forvirrede, er blevet lidt mindre forvirre-

de ved at læse artiklen, og de, der ikke var forvirrede, stadig ikke er det, er mit formål med denne artikel blevet opfyldt.

Litteraturliste:

Tak til Ole Knudsen, fordi han hjalp mig med at lave denne litteraturliste.

(1) Jacques Vallee: Passport to Magonia. Regnery, 1969.

(2) Hynek & Vallee: The Edge of Reality. Regnery, 1975.

(3) Vincent Gaddis: Mysterious Fires and Lights.

(4) Vincent Gaddis: Sidste nyt om UFO. (oversættelse af 1. del af Mysterious Fires and Lights). Strube, 1970.

(5) Studiehæfte 1: UFO sagens ekstreme aspekter; Kontaktberetninger. Redigeret af Willy Wegner. FUFOS 1969, genoptryk 1973.

(6) Studiehæfte 2: UFO sagens ekstreme aspekter; Budskaber fra rummet. Redigeret af Willy Wegner. FUFOS 1970, genoptryk 1973.

(7) Studiehæfte 3: UFO sagens ekstreme aspekter; Flyvende tallerkener & religion. Redigeret af Willy Wegner. FUFOS 1971.

(8) George Adamski: Ombord i Rumskibe. Otto Biilmann, Kbh., 1960.

(9) Gösta Rehn: UFO, nya fakta om de flygande tefaten. Zindermanns Förlag.

(10) UFO-NYT 1971 nr. 6, side 212: UFO'er og ETH.

(11) UFO-NYT 1975 nr. 6, side 215: UFO'er, den psykiske komponent.

(12) Philip J. Klass: UFOs explained.

(13) UFO KONTAKT 1970 nr. 3, side 70.

(14) Michael Barton: The German Saucer Story.

(15) C. G. Jung: Flying Saucers, A Modern Myth of Things Seen in the Skies. Harcourt Brace og World Inc., 1959.

SUFOIs AVISARKIV

- siger tak til alle, som er os behjælpelige ved at sende udklip fra lokale aviser og ugeblade m.m. Vi vil også meget gerne låne *Deres* samling for kopiering af, hvad vi ikke har, så SUFOIs samling kan blive så komplet som muligt. Vi er specielt interesseret i udklip fra før 1959, da materialet fra disse år først nu er ved at blive samlet.

Er De ved at efterforske bestemte emner? Så kan SUFOIs Avisarkiv evt. være Dem behjælpelig med udklip og oplysninger.

N. C. Krag
(adresse side 2)



Spar 20 pct.!

Abonnementstilbud til alle læsere!

Indsend nedenstående kupon — tegn kvartals- eller årsabonnement på

MÅNEDENS BEDSTE SCIENCE-FICTION

og spar 20 pct. I tilgift får du magasinet tilsendt GRATIS.

Løssalgspris: kr. 4,65.
Kvartalsabonnement: kr. 11,65.
Årsabonnement: kr. 46,60.

Jeg bestiller herved:
☐ Kvartalsabonnement kr. 11,65.
☐ Årsabonnement kr. 46,60

Navn ....
Adresse ....
Postnr. .... By ....

☐ Beløbet vedlagt i check ☐ Indsat på giro 4101278.
Sendes til Dansk Bladdistribution, Postboks 2125, 1015 København K.



PÅ JAGT EFTER LIVSTEGN

Inden for de sidste få år har emnet »kommunikation med intelligensvæsener på andre planeter« været betragtet med betydelig større interesse end tidligere blandt videnskabsmænd.

Før 1959 tog næsten ingen seriøse forskere emnet særlig alvorligt, og i den følgende snes år var der kun spredt interesse for emnet. I begyndelsen af halvfjerdserne tog forskningen dog pludselig fart, og netop i disse år overvejer NASA alvorligt mulighederne for at påbegynde en grundig og systematisk eftersøgning af evt. »intelligente« radiosignaler, udsendt fra andre dele af verdensrummet.

Skønt det vil være ukorrekt at overdrive den beskedne interesse og støtte, som et sådant projekt har blandt videnskabsmændene, så er interessen i dag uomtvistelig betydelig større end for blot fem år siden. Som en slags konsekvens heraf har NASA sammensat en arbejdsgruppe, der skal undersøge mulighederne for og fremlægge forslag til NASA's fremtidige deltagelse i eftersøgningen af extra-terrestriske intelligenser (NASA foretrækker at anvende betegnelsen SETI = Search for Extra-Terrestrial Intelligence fremfor det mere almindelige CETI = Communication with Extra-Terrestrial Intelligences, der ligesom antyder en to-vejs kommunikation). Arbejdsgruppen er for tiden ved at gennemarbejde et antal forslag om mulige SETI-strategier, bl. a. projekter med enorme radioantenner i bane om jorden, en bemandet SETI koloni på månens bagside samt mere konventionelle jordbaserede radiolyttesystemer.

NASA-rådgiverpanelet:

Medlemmerne i NASA's SETI-panel er som taget ud af en »Blå Bog« over videnskabelige teoretikere inden for SETI-området. Som ordstyrer eller formand finder man Dr. Frank Drake fra Cornell Universitetet - den mand, der organiserede det første SETI-projekt overhovedet, nemlig Projekt Ozma ved National Radio Astronomy Observatory i 1960. Blandt de andre panelmedlemmer er Dr. Carl Sagan (også fra Cornell Universitetet), Dr. John Billingham fra NASA/Ames Research Center (én af lederne for den gruppe, der i 1971 fremkom med Projekt Cyclops - se senere!) og endelig Dr. Sebastian Von Hoerner fra National Astronomy Observatory. Ved siden af disse astronomi-eksperter rummer panelet forskere fra bl. a. socialvidenskaben - de skal vurdere konsekvenserne for vor civilisation, hvis kontakt etableres.

Den 27. maj 1976 afholdt SETI-gruppen et daglangt møde i NASA hovedkvarteret i Washington D.C. Man havde ikke annonceret mødet - der var offentligt - mere end hvad lovens minimumskrav fordrede (der kom 6-7 tilhørere), idet man frygtede en mindre invasion af journalister fra »boulevard-pressen«, med heraf følgende tvivlsomme og/eller sensationelle overskrifter dagen efter.

Hver deltager redegjorde for sine synspunkter, hvilket alt i alt afslørede, at der ikke var nogen fælles opfattelse eller stillingtagen blandt de implicerede. Man var uenige mht. de tekniske spørgsmål samt i opfattelsen af SETI, men disse uoverensstemmelser syntes endda ikke så store som forskellen i vurderingerne af de mulige omkostninger ved iværksættelsen af de enkelte SETI-projekter. Den bedste måde, hvorpå en folkelig opbakning for projekterne kunne opnås, diskuteredes også.

Projekt Cyclops:

Et af de forslag, man behandler i forbindelse med et fuldt udbygget SETI-program, er »Projekt Cyclops« (efter den énøjede kæmpe Polyfemos, der var kyklop), en gigantisk opstilling af radioteleskoper, der skulle arbejde koordineret på en sådan måde, at de alt i alt ville virke som ét kæmpe-teleskop med en teoretisk paraboldiameter på 5 km. Cyclops skulle bestå af mere end 1000 enkelte, styrbare parabolantenner, der hver havde en diameter på omkring 100 m - hvilket alene svarer til de største styrbare parabolantenner vi råder over i dag. De modtagne data fra antennerne skal fodres ind i en central komputer ved hjælp af et avanceret system af synkroniserede overførselslinier. Komputeren vil derefter koordinere og styre den samlede funktion og drift af det fuldautomatiserede antennesystem. Komputeren vil ligeledes kunne udføre en række forskellige og komplicerede operationer, der kan udskille yderst svage signaler fra baggrundsstøjen.

Et SETI-system i bane om Jorden:

Et andet hovedforslag, som er under overvejelse, er et SETI-projekt, der skal udføre sin opgave fra rummet - i bane om Jorden - og dermed uhindret af radioforstyrrelser fra jordbaserede sendere. En gigantisk radioantenne skulle anbringes i bane om Jorden i en afstand svarende til Månens - måske placeret i et af Lagrange-områderne i Månens bane. Næsten alle Jordens satellitter har baner i mindre afstande fra Jorden og al radio-interferens ville derfor synes at stamme fra Jorden. Antennen skulle afskærmes i retning mod Jorden og skulle altid være rettet bort fra Jorden. Denne antenne skulle transporteres op til sin bane styk for styk med et rumfærge-lignende fartøj. Når antennen var færdigbygget, ville dens diameter være ca. 3 km.

Dette projekt vil - hvis det bliver det udvalgte - formodentlig blive indledt med afprøvning af mindre, omkredsende parabolantenner på 30-300 m i diameter.

Denne gigantiske radioantenne vil feje hen over hele det omgivende verdensrum - 360° i løbet af hver omløbsperiode, der som Månens vil være på 28 dage. Hvis man vil kigge nærmere på et bestemt område eller himmellegeme, drejer man ikke hele den enorme antenne, men kun selve opsamlings- eller sender-modulet, der er ophængt i kugleskallens focuseringspunkt. Ved hjælp af avanceret elektronik - bl. a. et laser justeringssystem - kan dette modul bevæges hele 180° hen over frontsiden på den sfæriske (kugleskalsformede - og ikke paraboliske!) antenneflade. Areceibo radioteleskopet i Puerto Rico, der er bygget op i en naturlig sænkning i landskabet, er ligeledes et teleskop med sfærisk antenne og forsynet med et mobilt opsamlingsmodul. Dette teleskops antennediameter er 305 m.

Ethvert objekt vil derfor kunne iagttages i 50% af omkredsningstiden, og i løbet af de 28 dage vil ethvert punkt på himmelkuglen kunne undersøges. Systemet vil yderligere have den fordel, at mere end ét modtager-modul kan placeres over antennefladen, dvs. at mere end ét objekt kan undersøges på samme tid - uden at man derved taber noget i apparatets følsomhed eller opløsningsevne. Dette vil kunne forøge den hastighed, hvormed projektet udfører sin opgave.

»Projekt Cyclops« på Månens bagside:

Det tredje hovedalternativ er en opstilling af store antenner à la »Cyclops« på Månens bagside. Omkostningerne ved dette projekt vil naturligvis blive mange gange større end for det tilsvarende projekt opbygget på Jorden. Til gengæld vil det månebaserede »Projekt Cyclops« helt kunne undgå de forstyrrelser og interferenser, som projektet på Jorden vil blive udsat for, idet Månen vil yde en afskærmning på mere end 3000 km solid klippe mod Jorden. Kun vore interplanetariske sonder kunne mu-

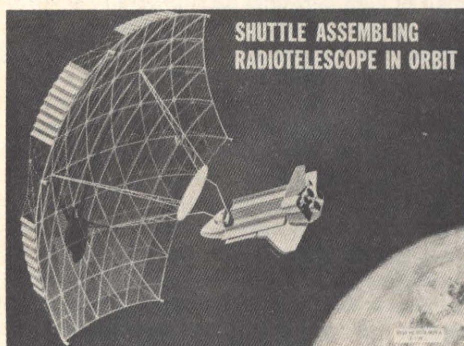


Fig. 1: En tegning, der illustrerer Rumfærgen i færd med at samle en radioteleskop-antenne på 200 m i diameter i en bane om Jorden. Væsentlig større antenner forudses konstrueret, når teknikken dertil er udviklet.

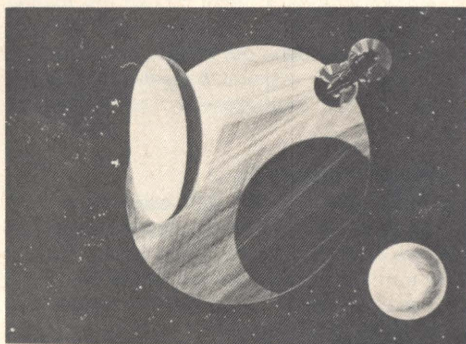


Fig. 2: En tegners opfattelse af den sfæriske SETI rumantenne. Her vist med to modtager-moduler, relæ-satellit og stort skjold, der skal afskærme radiointerferens. Antennen er anbragt i måneafstand.

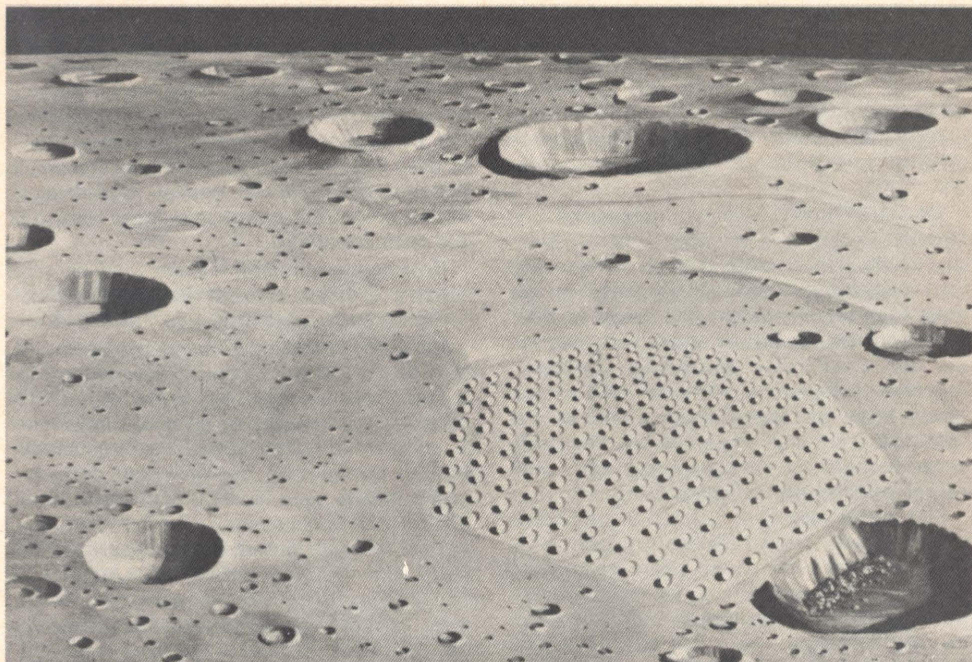


Fig. 3: »Projekt Cyclops« på Månen. Tegneren viser rækkerne af store antenner anbragt på måneoverfladen med selve månebasen nær midten.

ligvis forstyrre driften af en lyttepost på Månen, men disse forstyrrelser vil være så fåtallige, at man ville kunne spore kilden og tage sine forholdsregler.

En yderligere stor udgift ved dette projekt - nemlig etablering af en ret stor månebase for mandskabet - vil nok være et tungtvejende argument mod dette projekt.

Indledende undersøgelser:

Stanford Research Institute, SRI, blev udpeget af Ames Research Center til at undersøge de relative omkostninger og gevinster for 16 forskellige antennesystemer anbragt på forskellige lokaliteter. De tre projekter, der er blevet nævnt her, blev udvalgt som de mest lovende. Nogle af SRI's undersøgelsesresultater var ret overraskende.

Skønt omkostningerne ved etablering af Måne SETI-basen var ret store, så viste det sig, at prisen for et SETI-system i bane om Jorden svarede nogenlunde til prisen for et »Projekt Cyclops« opbygget på Jorden. Mens et SETI-projekt i bane om Jorden ville have et modtagerareal på kun 1 km² ville prisen være mellem 2 og 4 gange så stor som for et tilsvarende system på Jorden. Øges modtagerarealet, bliver projektet med en rumstation imidlertid stadig mere og mere attraktivt. For et SETI-system med et modtager-areal på 20 km² ville en enkelt om Jorden kredsende antenne (Skærmdiameter 5 km) sandsynligvis koste mindre end halvdelen af prisen for et på Jorden anbragt system af antenner med totalt samme modtagerareal.

Ikke alle medlemmerne af SETI-panelet synes imidlertid at være stemt for et projekt med en jordomkredsende antenne. Man mener ikke det er muligt realistisk at anslå omkostningerne ved et sådant rumprojekt. En anden vanskelighed er, at man i dag ikke har noget fartøj, der kan anvendes til de gentagne transporter frem og tilbage til basen, og man har end ikke et under udvikling. Rumfærgen kan ikke klare de

store afstande og den store mængde materiale. Udviklingen af en mere avanceret rumfærge, der kunne transportere antennematerialet fra en bane om Jorden - hvor den nuværende rumfærge kunne placere det - og videre ud i måneafstand, måtte iflg. NASA-planlæggerne lægges oven i projektets egentlige omkostninger.

Man fandt også problemer i forbindelse med »Projekt Cyclops«' 3 km store antenne. Hvordan skulle man egentlig få bragt tilstrækkeligt med materiale op i bane om Jorden? Selv den mest spinkle konstruktion ville kræve ca. 8000 tons materiale, og heri er endda ikke medregnet den elektroniske udrustning. »Cyclops«-rapporten konkluderer: »Vi anser ikke anbringelsen af en mikrobølge-antenne med en diameter på 3 km eller mere ude i rummet som værende inden for vor nuværende eller umiddelbart forestående teknologis kunnen.«

Man kunne mærke en tydelig forskel i opfattelsen af dette projekt mellem gruppen af radioastronomer - der længe havde været fortalere for SETI-projekter - og en del af NASA-personellet. Den sidste gruppe foretrak tydeligvis SETI-projektet i bane om Jorden (måske fordi eftersøgningen af extraterrestriske intelligenser her så var noget sekundært med selve rumprojektet som det primære), mens radioastronomerne mest var interesseret i at få et SETI-projekt stablet på benene i stor målestok med så lidt forsinkelse som muligt. De syntes at foretrække en eller anden form for jordbaseret, Cyclops-lignende program som den bedste mulighed for at opnå deres mål.

Et tredje problem var radiofrekvensinterferensen. Den del af radiospektret, der har den største interesse for SETI og for radioastronomi i almindelighed, er området fra 600 til 6.000 Megahertz. Af særlig interesse i dette interval er området mellem 1.000 og 2.000 Megahertz, der rummer en række vigtige radioemmissionslinier for almindelige interstellare molekyler, f. eks. fra Hydrogen H og hydroxylradikalet OH. Da disse to komponenter tilsammen svarer til vand H_2O, har man døbt området mellem de to emmissionslinier »Vandhullet«. Man antager, at de bedste SETI-muligheder ligger i eller nær ved dette »vandhul«.

Desværre er området mellem 1.000 og 2.000 Megahertz meget anvendt i jordiske kommunikationssystemer, hvilket skema 1 kan illustrere.

Milliarder af dollars er blevet investeret i udstyr, der opererer på disse frekvenser, og alle anmodninger fra radioastronomer om at flytte denne radioaktivitet over på andre frekvenser vil uden tvivl være forgæves. Det er heller ikke én eller to nationer, der anvender dette frekvensområde, men faktisk alle Jordens lande. En kommende konference i Geneve i 1979, der vil behandle udnyttelsen af de forskellige radiofrekvenser, vil få stor indflydelse på kommende SETI-programmer i stor målestok. Hvis ikke de mest anvendelige SETI-frekvenser beskyttes her på Jorden vil SETI-projekterne mere eller mindre blive tvunget til at flytte ud i rummet - uanset omkostningerne.

Et begrænset SETI-program:

NASA har således endnu ikke forpligtet sig til at påbegynde nogen form for eftersøgning af andre intelligensvæsener i rummet - problemet overvejes blot, selvom der i det mindste ventes iværksat et mindre SETI-projekt inden for de næste få år. Selv om de store projekter som »Projekt Cyclops« på Jorden eller Månen og den store radioantenne i bane om Jorden næppe vil kunne realiseres før en gang i halvfem-

Frekvens	*Væsentligste anvendelse*
1 Gigahertz	*Radar*
	USA civilfly-radar
	Luftforsvarsradar
	Radioastronomi
	USA's telemetri
	Aerosat og Marisat (Navigationssatellitter)
	Radio Astronomi og Meteorologiske satellitter
2 Gigahertz	*Europæisk Telekommunikation*

Skema 1: Skemaet viser den nuværende anvendelse af radiospektret omkring 1 Gigahertz = 1000 Megahertz og 2 Gigahertz = 2000 Megahertz.

serne (hvis projekterne overhovedet godkendes), fortæller rygterne, at NASA-planlæggerne håber at kunne påbegynde et mindre ambitiøst SETI-projekt i oktober 77. Spørgsmålet betragtes dog som »en varm kartoffel« rent politisk. Efter valget af USA's nye præsident regner man med at fremkomme med budgetforslag for 1978 fra NASA, hvori SETI-programmet økonomisk vil være indregnet.

Ifølge den foreløbige planlægning vil NASA's SETI-program blive udført i tre trin. Det første trin (1977-81) vil kun omfatte et beskedent eftersøgningsprogram, idet det kombineres med allerede løbende projekter ved de i dag eksisterende radioteleskoper. Andet trin (1982-88) vil omfatte anvendelsen af et specielt til opgaven opbygget antennesystem på Jorden. Tredje trin, der skulle indledes i 1989, vil omfatte opbygningen af et komplet system til SETI-forskningen - anbragt enten på Jorden eller ude i rummet.

Er der offentlig interesse og støtte?

Den største usikkerhed - ved siden af problemet med eksistensen af andre civilisationer - ligger i bedømmelsen af den offentlige interesse og støtte, som et sådant SETI-program vil blive mødt med. Selv om man forudser en vis interesse blandt menigmand for realiseringen af et SETIprojekt, så vil projektet efter alt at dømme blive en af de længstvarende og mest trættende videnskabelige opgaver, som mennesket indtil i dag har været engageret i. Det kunne trække ud i årtier, ja måske i århundreder - uden at give resultat. (Man kunne selvfølgelig også forestille sig en succes straks projektet kom i gang - sådanne ting er umulige at forudsige!). Man kan derfor risikere, at et sådant projekt gradvis mister befolkningens interesse - som Apollo-projektet - og derefter med tiden lige så stille går i stå eller bliver afbrudt.

Eftersøgningens dimensioner:

I hvilken størrelsesorden ligger en SETI-opgave, som f. eks. den der nu planlægges? Frank Drake præsenterede for NASA-panelet en række tal i et forsøg på at anslå antallet af mulige kombinationer af retninger i rummet, bølgelængder, båndbredder og andre parametre, der vil være nødvendige at undersøge, hvis et tilbundsgående SETI-program skal udføres. Man når frem til et kombinationsantal på ikke mindre end 10^{25} (et 1-tal efterfulgt af 25 nuller) som udtryk for antallet af måder, hvorpå de forskellige parametre kan kombineres - og alle mulighederne bør undersøges!

Da det blev antaget, at der var chance for at støde på 10^6 (1 million) civilisationer, der vil være i stand til at kommunikere inden for det store antal kombinationer, så skal vi - hvis Drake's vurdering er korrekt - regne med at skulle undersøge 10^{19} forskellige kombinationer mht. bølgelængder osv., før det første intelligente signal opfanges fra et eller andet fjernt sted i universet.

Det er unødvendigt at påpege det umulige i et så stort antal forsøg. Selv hvis man var i stand til at forsøge en kombination i sekundet (hvilket man ikke er) ville det kræve mere end 300 milliarder år at nå gennem det antal kombinationer, der skulle undersøges inden det første intelligente signal statistisk set kunne forventes opfanget. Hvis denne pessimistiske vurdering er blot nogenlunde korrekt, ville ethvert SETI-projekt på forhånd være diskvalificeret, og vi behøvede ikke spilde tid på at diskutere problemet.

Men er alle disse kombinationer nu lige sandsynlige? Vil ikke den halve snes eller flere bølgelængder, der står i forbindelse med de vigtigste interstellare emmissionslinier, være mere sandsynlige bølgelængder end de 10^{10} bølgelængder, som Drake også foreslår som mulige kandidater ved en sådan eftersøgning? Nogle radioastronomer - f. eks. Robert S. Dixon og Sebastian Von Hoerner - mener, at der er lige netop én hovedbølgelængde, som bør undersøges: nemlig 21-centimeters bølgelængden, indstillet så man nøjagtigt rammer den bølgelængde, som vil udsendes af et brintatom, der er i hvile i forhold til det galaktiske centrum. Dette skulle være en fordel ifølge de antikryptografiske principper ifølge Dixon, idet et signal eller budskab her ville være lettest at finde og fortolke, altså lige det modsatte af hvad der er aktuelt for f. eks. jordiske efterretningstjenester. Hvis dette optimistiske skøn over antallet af relevante bølgelængder der skal undersøges er korrekt, så reduceres antallet af kombinationer fra 10^{19} til 10^9 og projekttiden afkortes derved fra 300 milliarder år til ca. 30 år - noget mere overskueligt.

Konklusion:

Hvis den nødvendige tid, der kræves før man falder over et intelligent signal ude fra rummet,

er af størrelsesordenen 300 milliarder år, vil vi næppe nogensinde få held med vor eftersøgning. Hvis tallet derimod er af størrelsen 30 år, vil vi næsten kunne være sikre på succes.

NASA er øjensynlig villig til at satse på den mulighed, at det sidstnævnte tidsrum er det mest sandsynlige. Måske har vi modtaget de første hilsener fra en anden civilisation inden udgangen af dette århundrede.

Kilde: Spaceflight vol. 18 nr. 10
/Fl. Ahrenkiel

SUFOI's GEIGERTÆLLER

I UFO-NYT nr. 5/1976 skrev vi om den geigertæller, som en af SUFOI's teknikere og gamle venner havde fremstillet.

Samtidig bad vi læserne om økonomiske bidrag til erhvervelsen af denne geigertæller. Siden da er der indsamlet over 500 kr. til projektet, hvilket vi gerne vil udtrykke vor glæde over.

Geigertælleren er udstyret med to tællerrør. Det ene er et kombineret Alfa-Beta og Gammarør, der først bringes i anvendelse ved målinger de steder, hvor en landing måtte formodes at have fundet sted. Såfremt der skulle være en forøget udstråling at måle, skiftes til et specielt Gamma-rør, der kun måler Gamma-stråling. På denne måde har man mulighed for nærmere at redegøre for arten af tilbageværende stråling i området.

Geigertælleren er batteridrevet og viser udstråling dels på et måleinstrument, dels gennem den indbyggede højttaler, der gennem antallet af »knæk« i højttaleren fortæller om strålingens størrelse.

Apparatet er nemt at håndtere, og umiddelbart er det tanken at placere denne geigertæller i SUFOI's Rapportcentral, hvorfra den hurtigt kan befordres til det sted, hvor en formodet UFO-landing måtte have fundet sted.

Såfremt der et sådant sted kan påvises en forøget udstråling, hvilket kendes fra undersøgelser andre steder i verden, skulle der være mulighed for at involvere relevante myndigheder i en sådan sag, der desuden også vil formodes at få stor pressemæssig dækning. Alt sammen til gavn for det arbejde, der finder sted for at stable såkaldte fysiske beviser for UFO-fænomenernes eksistens på benene.

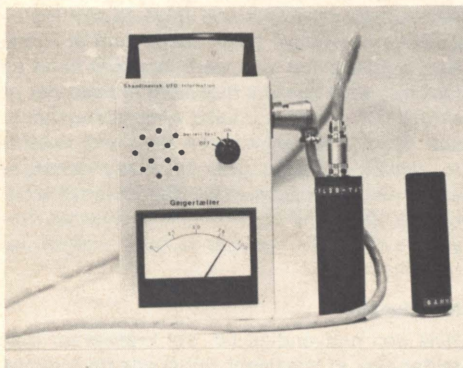
De indkomne 500 kr. dækker dog ikke indkøbet af geigertælleren, hvorfor vi meget gerne beder læserne bidrage til anskaffelsen. Skulle der komme flere penge ind, end der er nødvendige til dette apparat, vil det overskydende beløb gå til indkøb af nogle få handy kassettebåndoptagere til hjælp for rapportoptagere, der på denne måde får et redskab i hænde, der kan være medvirkende til endnu bedre og underbyggede rapporter. Andre forskningsprojekter er også undervejs, men herom nærmere i et af de kommende nr. af bladet.

Vi glæder os til at høre fra læserne via girokonto 9 11 77 25, SUFOI, Box 6, 2820 Gentofte. Mærk venligst girotalonen GEIGERTÆLLER.

Ole Henningsen

ill. tv.: *SUFOI's geigertæller med de 2 tællerrør. I midten det kombinerede Alfa-Beta- og Gamma-rør. Yderst til højre ses Gamma-røret.*

ill. th.: *Ole Henningsen demonstrerer SUFOI's geigertæller i funktion.* *Fotos: C. H. Pedersen.*





ufo rapporter
DANMARK

Der er ialt indkommet 34 udfyldte spørgeskemaer til Rapportcentralen siden redigeringen af stof til UFO-NYT 2/77. De enkelte rapporter fordeler sig stort set på få dage, hvilket gør, at antallet af observationer er mindre. I samme tidsrum har der været et par enkelte avisomtaler af observationer. Rapportcentralen har modtaget 39 henvendelser pr. telf. Der har i de fleste tilfælde været tale om observation af den klart lysende planet Venus, der medio februar går ned ca. kl. 21.55.

Når man gennem længere tid betragter f. eks. Venus nær horisonten, kan det i visse tilfælde se ud, som bevæger den sig både op og ned samt til siderne. Farveændringer kan også iagttages.

Af de udfyldte spørgeskemaer står følgende tilbage, som ikke umiddelbart kan forklares som havende været Venus eller noget andet kendt fænomen.

Vi starter med en ny rapport om en gammel observation. Den er spændende, ikke mindst derved, at den tjener som bekræftelse på en rapport, vi har haft i »arkiverne« i mange år.

Efteråret 1959 kl. 21.30 - 5 minutter
Vindinge 5800 Nyborg
Vest 30° - Vest 30°
Observatøren, der i 1959 var 8 år, har til Rapportcentralen sendt følgende observation. Han fortæller, at han stadig husker episoden, som havde det været i går. Han kan dog ikke huske den nøjagtige dato.

I UFO-NYT November 1959 står følgende korte omtale af en observation:

Fra Nyborg meldes om observation af 2 små - 3 mm store genstande på nordhimlen den 10. sep. kl. 21.20 og 21.22.

Sign. *R. Nørskov.*

Observatøren til den sidst ankomne observation fortæller:

Som 8-9 årig boede jeg på en gård i Vindinge, nær Nyborg. Efter en T.V. udsendelse skulle min bror lige ud og have en smule frisk luft. Så kom han farende ind efter en kikkert og forsvandt så igen ud af døren. Jeg gik ud for at se; ovre på en mark stod den, et godt stykke over jorden, ganske stille, samtidig med at den drejede forsigtigt rundt;



farverne var orange til grønlig. Med ét forsvandt den med kolossal fart skråt op i vestlig retning.

I begyndelsen troede jeg selvfølgelig, at det var en helikopter, da den stod stille i luften, men der var jo ingen lyd fra den. Min bror sagde at det var en flyvende tallerken.

Observatøren mener i dag at kunne sige, at objektet havde en bredde af 6 meter og var 2 meter høj. Afstanden til objektet anslår han til ca. 1000 meter.

I selve den i UFO-NYT November 1959 omtalte rapport står følgende:

Vi observerede objekterne, da de stod stille, de sås i retning af hovedvej 1, og da bilerne kørte forbi på vejen hoppede den nederste op så den stod i samme højde som den anden. Forsvindingshastigheden må have været stor, for pludselig, efter en bil havde kørt forbi, var de væk.

Objekterne var røde og forsvandt i ca. 30°s højde over horisonten.

Oktober 1971, ca. 21.30 - 5 minutter
Landevej ca. 1 kilometer nordvest for 4450 Jyderup
Øst 5° - Sydvest 5°
Observatøren og vidner fortæller:

På Jyderupvejen fra Kalundborg til København mødte vi i modgående retning en formodet knallert, som pludselig svingede ind foran os. Hvorved vi bemærkede, at der hverken var kører eller stel på »Knallerten«. Lyskeglen på »Lygten« sås ikke. Med et forsvandt kuglen i sydvestlig retning ind mellem træerne i skoven, på et sted, hvor der hverken fandtes vej eller sti.

Efter en pause fastslog vi i fuld enighed, at der ikke kunne have været tale om en knallert eller andet kendt køretøj.

Observatøren fortæller, at objektet havde en hastighed på 30-40 km/t. Det var klart hvidt lysende, kuglerundt; der hørtes ikke en lyd fra objektet. Størrelsen anslås til 15 centimeter i diameter, afstanden til objektet (da det var nærmest observatøren) 5 meter.

Ca. 10. august 1972, ca. 23.30 - 3 minutter
Tranum plantage nord for 9460 Brovst
Syd 15° - Nord 60°
Rapportøren, en Falckredder, fortæller følgende:

Jeg kom kørende fra Kaas i Nordjylland til Aggersund ved Limfjorden. I Tranum plantage så jeg pludselig en genstand ved min venstre side i lysskæret fra bilen. Genstanden kom glidende ganske langsomt hen over vejen, og da den var ved at være væk i tusmørket, steg den skråt opad med en vældig fart og forsvandt. Jeg troede først det var en flyver, men genstanden sagde ikke en lyd.



Jeg ved ikke om der findes tallerkener; hvis der gør, så var det sådan en karl.

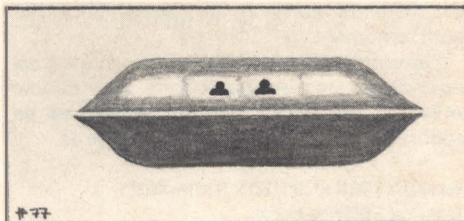
Rapportøren angiver objektets hastighed til ca. 50 km/t, størrelsen som 4-5 meter i diameter, farve metalgrå. Afstanden til objektet, da det var nærmest observatøren, angives til ca. 50 meter. Objektet udsendte ikke lys og var ikke lysende i sig selv.

Primo maj 1975, kl. 23.50 - 5 minutter.
Ved Åmose Å, på det sted hvor Niløse-Skellingsted vejen skærer åen.
Vest 5° - Vest 10°
Observatøren fortæller følgende:

Jeg var den pågældende nat ude at fiske ål i Åmose-åen. Jeg befandt mig ca. 3-400 meter vest for det punkt, hvor vejen Nilløse-Skellingested skærer åen. Det var meget klart vejr, måneskin og let frost.

Kort før midnat bemærkede jeg mod vest et gulligt lavtflyvende lys, der på en urolig, nærmest spjættende facon nærmede sig Hesselbjerg skov.

Lyset passerede skoven og kom nu op langs åens sydside, indtil det stoppede op - ca. 2-300 meter fra mig. Først da så jeg objektet helt klart. Overdelen fremtrådte i en mellemgrå farvenuance, medens bundsektionen var dybsort.



Over- og underdelen var fuldstændig symmetriske: som to dybe tallerkener, kant mod kant. Fartøjet var - selv efter at det var stoppet op - i en konstant vuggende og rykvis bevægelse. Disse bevægelser vedblev uden ophør under hele observationen. I den noget lysere overdel kunne jeg se en række kraftigt oplyste vinduer eller felter. Jeg kan ikke nøjagtigt fortælle faconen på disse, men blot at lyset fra dem var hvidt og meget stærkt.

Med ét skete der følgende: UFOet nedsænkede en lyskegle fra bunden af objektet. Keglen endte i en spids, og denne spids havde en afstand fra jorden, da fartøjet var nærmest, på ca. 5-6 meter. Keglen var ikke på nogen måde

blændende i intensitet, men vekslede hele tiden i farvenuancerne orange og hvidt. Jeg opdagede med ét to skikkelser i to af fartøjets vinduer. Begge bevægede sig tydeligvis, og fremtrådte som silhuetter; de var synlige til ned midt på brystet. Jeg var så optaget af at betragte disse to skikkelser, at jeg først senere får øje på en tredje, som befinder sig uden for fartøjet, hvor han synes at svære eller stå midtvejs nede på lyskeglen. Han var tilsyneladende i færd med en form for opstigning. Også den sidstnævnte skikkelse træder tydeligt frem på baggrund af lyskeglen. Jeg kunne ikke fastslå, om UFO'nauten bevægede sig ved egen kraft, eller om han blev taget op ved hjælp af et elevatorsystem. Opstigningen foregik i langsomt tempo, og jeg så UFO'nauten forsvinde ind i bunden af fartøjet. Herefter gled lyskeglen stille og roligt op og ind i bunden af UFOet.



Herefter satte UFOet sig i gang og foretog nogle småudflugter, inden det satte kursen mod vest. Da det fløj bort, syntes fartøjets overflade at fremtræde lysere, som om en hvidtlysende ring eller flange blev synlig midt på objektet. Jeg hørte ikke den mindste lyd under observationen, som varede i ca. 5 minutter.

Vidnet mener ikke at have været udsat for paralysevirkning, mens observationen fandt sted. På spørgsmål om evt. bivirkninger svarer han, at hans ene øje kort tid efter var blevet blodrødt, samtidigt med at han havde fået en uforklarlig plet i øjet.

Dette fortog sig dog efter 10 dages forløb, og vidnet mener ikke man skal tillægge det nogen betydning i forbindelse med hændelsen.

Undersøgelse og interview: Ebbe Truelsen.

14. september 1976, kl. 21.45 - 20 minutter
9370 Hals
Øst 15° - Nordøst 15°
To unge mænd, Carsten, 15 år, og Kurt, 19 år, var på vej hjem fra Hals Havn. De gik på kajen op mod Limfjordsvej; det var mørkt og overskyet, der var ingen synlige stjerner. Kurt bemærkede et rødt skær mellem to skure, men nævnte det ikke for vennen. Lidt senere opdagede Kurt en lysende halvcirkel over nogle træer. Halvcirklens grundlinie var ca. 5 centimeter målt i udstrakt arm.

De krydsede Limfjordsvejen og gik ind på en åben plads. Her så de nu begge tydeligt et gult lysende halvkugleformet objekt, med en orange korona, hæve sig bag nogle træer. Kurt fortæller, at objektet havde to orange lysende arme, der ragede vandret ud fra objektet. Carsten fortæller, at objektet kun havde en arm, der ragede ud fra objektet. Kurt spurgte ophidset Carsten, hvor der var en telefon og et kamera. Carsten fortalte, at hans nabo havde begge dele. De løb hen imod objektet, der befandt sig i samme retning som naboen. Med ét snublede Carsten, og Kurt bemærkede da, at hele objektet nu var synligt over træerne.



De løb begge videre og så nu noget mærkeligt; armene blev ligesom trukket ind i objektet. Hele objektet blev orange, altså samme farve som koronaen. I fortsættelse af dette syntes det som om objektet skiftede form, eller muligvis drejede det sig om sin lodrette akse, hvorved

det nærmest syntes ellipse- eller cigarformet. Samtidigt blev lyset stærkere, men var stadig orange. Medens dette skete, løb de i retning mod objektet. Da de kom nærmere nogle træer, forsvandt objektet bag disse; end ikke et lysskær kunne ses. Da de nåede naboen, så de igen objektet, som nu kun var et rundt 1-krone stort gulligt objekt, der blev mindre og mindre. Det så ud, som om objektet langsomt var på vej væk, opad og i nordøstlig retning. Da de nåede naboens hoveddør, var objektet svundet ind til en lille prik, hvorpå også den forsvandt. På stedet hvor objektet forsvandt, kom en sky til syne. Skyen mindede om en kondensstribe fra et fly og målte ca. 4 centimeter i udstrakt arm. Skyen virkede tyk og var selvlysende set mod den mørke baggrund. Der var senere kommet endnu tre vidner til stede, men de iagttog dog kun skyen, som langsomt opløstes og forsvandt.

Rapportørerne mente ikke der var lys nok til at fotografere, hvorfor de undlod at forsøge herpå. Under observationen ringede Carsten til Flyvestation Ålborg; han spurgte, om man der havde noget på radarskærmen. Dette benægtede man og beklagede, at det ikke var muligt at hjælpe.

Torben Birkeholm

31. oktober 1976, kl. 08.45 - 10 sek.
5300 Kerteminde havn
Øst 30° - Nord 30°
Observatøren fortæller:

Jeg stod sammen med min fiskekammerat og fiskede, da jeg pludselig opfattede nogle hurtige »Blip-Blip-lyde«. Jeg så, uden at sige noget, en skygge skrå over mig (Farve: grå - det var mørkt). Det fløj ret hurtigt, og da det pludseligt blev ramt af gadelyset, kunne jeg se konturerne af en tallerkenlignende genstand . . . ca. 5 sek. Så forsvandt den ud i mørket igen, i retning mod det åbne vand. Først da kom jeg mig over choket; jeg begyndte at råbe vildt til min kammerat, om han havde set genstanden, men han grinede blot. Længe efter at jeg kom hjem, følte jeg mig både rastløs og nervøs grundet choket.



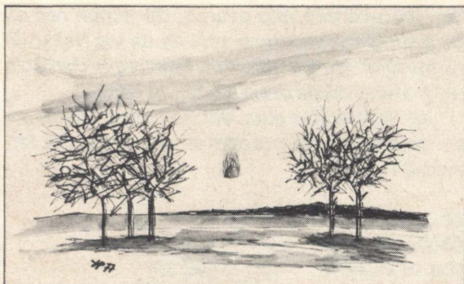
Observatøren mener, at objektet havde en hastighed på 40-50 km/t; afstanden fra observatøren til objektet har været omkring 150-200 meter.

Observatøren fik først øje på objektet mod øst; det havde da kurs direkte mod ham. Ca. midt i havnebassinet ændredes kursen i en blød kurve mod nord, hvor objektet forsvandt i mørket.

I UFO-NYT 2/77 er omtalt en anden observation samme dag:
Jydsk Væddeløbsbane kl. ca. 18.00.

5. januar 1977 kl. 16.22 - 2 min.
Næsby-Orø 4300 Holbæk
Syd 15° - Nord 15°
Observatøren, en ældre dame, var ude og lufte hunden, da hun med ét fik øje på et blåligt farvet objekt omgivet af et stærkt lys som flammer hele vejen rundt, dog ikke på undersiden.

Objektet kom fra bunden af Isefjordens Østerløb og forsvandt ud for Næsby. Det skete så hurtigt, at hun ikke ænsede, hvordan eller hvor det bevægede sig hen.



Observatøren bedømmer objektets størrelse til ca. 1 meter bredt og ¾ m højt. Højden over vandoverfladen har ikke været ret høj, idet hun fra observationsstedet så objektet i øjenhøjde, uden at hæve hovedet. Der hørtes ikke en lyd fra objektet.

Observatøren iagttog objektet mellem to trægrupper. Det stod stille svævende over vandoverfladen ud for observatøren, hvorefter det pludseligt forsvandt. Til Rapportcentralen har observatøren fortalt, at nu tror hun på »flyvende tallerkener«, idet hun selv har set en.

7. januar 1977 kl. 21.35 - ca. 1 minut.
3600 Frederikssund
Zenit - Sydsydvest 45°
Observatøren blev opmærksom på objektet, da hun stod og betragtede stjernehimmelen. Objektet var hvidt lysende som en stor stjerne og havde tilsyneladende en hvid hale efter sig meget større end objektet. Objektet bevægede sig med stor fart. Med ét blev objektet større (som billygter) og skiftede langsomt farve til orange; samtidigt sås formen tydeligt, objektet var kuglerundt. Pludseligt forsvandt objektet, det accelererede og var forsvundet på et øjeblik. Objektets kurs var lineær, d.v.s. det fulgte ikke jordbanekrumningen, og fløj tilsyneladende ud i rummet. Der hørtes ikke en lyd fra objektet.

7. januar 1977 kl. 22.05 - 25 min.
Nordsjælland
Syd 15° - Sydøst 15°
Rapportcentralen har modtaget følgende rapport fra en overkonstabel, tjenestegørende i bevogtningseskadrillen ved en nordsjællandsk kaserne.

Overkonstablen færdes året rundt ude i al slags vejr og på alle tider af døgnet på hundepatrulje. Han er således ikke ukendt med de almindeligste lysfænomener på nattehimlen.

Den pågældende aften blev han opmærksom på et stærkt gultlysende, kugleformet objekt. Det eneste lys, der var på himlen da, var månen; der var ingen stjerner. Objektet fløj med en fart af 20-30 km/t stik syd. Konstablen fulgte objektet med øjnene, medens han fortsatte patruljeturen, og med ét var objektet forsvundet. Kort tid efter kom objektet igen; det var der pludselig, observatøren opfattede ikke, hvor det kom fra. Objektet stod nu stille, og da han var kommet tilbage til vagten, tilkaldte han vagthavende officer. De betragtede objektet nogen tid, hvorefter tre frivagter kom ud for at se objektet.

Medens de stod og talte om, hvad det kunne være, accelererede objektet med ét og forsvandt mod sydøst ud af syne på et øjeblik.

Vagtholdet fortæller enstemmigt, at der ikke var tale om et lavtgående fly eller lignende.

Kl. 23.25 fik vagthavende officer en opringning fra en meget ophidset herre i Esbønderup nær 3060 Espergærde, der kort og godt meddelte, at han ca. en time tidligere havde set et lysende objekt, der med stor fart bevægede sig



mod sydøst. Han ønskede at vide, hvilke forholdsregler vagthavende officer ville tage. Vagthavende officer fortalte, at han antagelig havde set det samme, og at han ville rapportere på rette sted, hvad der var passeret.

25. januar 1977 kl. ca. 22.00 - en time og 45 minutter.
Strækningen Brønden 9351 Flauenskjold over Ålborg til Non Mølle Kro
15-20 kilometer fra Viborg.
Et ægtepar på vej fra Sæsing til Herning i deres diesel vogn fortæller:

Ved 22-tiden var vi på vej mod Ålborg. Medens vi kørte på den mørke vej, oplystes hele bilen med ét af et skarpt grønligt lys. Vi talte om, hvorvidt det var et lyn, men da der ikke kunne høres torden, begyndte vi at undre os. Vejret var tungt og regnfuldt.

På den anden side Ålborg drejede vi fra i Støvring og satte kursen mod Viborg. Vi nåede igen ud på en helt mørk landevej. Med ét fejede igen et mærkeligt skærende lys hen over bilen i alle spektrets farver. Ved Non Mølle kro kunne vi tydeligt se en grøn lysende kugle på størrelse med en fodbold. Den fløj frem og tilbage over vejen bag vognen. Lyset var så kraftigt som en bils halogenlygter.

Hr. N., der førte vognen, fortæller:

Hvis man forestiller sig en kugle, hvorfra der udsendes en lyskegle fra seks sider, kan man nogenlunde danne sig et billede af den.

Jeg holdt øje med den gennem sidespejlet og havde hele tiden en fornemmelse af, at en af lyskeglerne hele tiden var rettet direkte mod bilen.

Fru N. fortæller:

Ved Non Mølle Kro var jeg efterhånden blevet så bange, at jeg bad min mand køre, alt hvad vognen kunne, jeg ville bare væk. Med ét opdagede vi, at lyset var blevet svagere, og vi så nu, at objektet stod helt stille på himlen bag os. Vi kørte stadig, alt hvad min mand turde, og pludseligt kunne vi ikke se den mere.

28. januar 1977 kl. 17.30 - ca. 10 minutter
Kommunevejen ca. 1 km vest for Korup (Nord for 9560 Hadsund)
Nordøst 30° - Syd 30°
Observatøren, der er bosiddende i Skive, fortæller følgende:

Jeg kom kørende og så med ét gennem forruden mod nordøst et klart lysende objekt, svarende til en lysende planet i tusmørke, inden man kan se stjernerne. Der var klart sigt ca. 8-10 km i vandret plan, og månen var klart synlig, dog med lidt dis foran. Jeg stoppede motoren og steg ud, det var meget lydt vejr. Jeg kunne høre lyde fra omegnen flere kilometer borte fra. Jeg undrede mig over, at der ingen rød eller grøn lanterne kunne ses, og da jeg heller ikke hørte en lyd fra objektet, kom jeg til den slutning, at det måtte dreje sig om et UFO.

I ca. 8 minutter stod det helt klart, mens det bevægede sig fra nordøst til syd, hvor det forsvandt i disen.

28. januar 1977 kl. 18.35 - 1 minut
9560 Hadsund
Nordnordøst 30° - Østsydøst 30°
Samme dag som den foregående observation og i samme område, dog ca. en time senere. Observatøren, en ung mand, fortæller:

Da jeg trådte ud ad døren, bemærkede jeg denne klart lysende genstand. Jeg kaldte på min bror, som stod inde i huset.

Vi stod og betragtede den meget »klare satellit« i ca. et minut, hvorpå den forsvandt som i en svag dis. Den aftog langsomt i lysstyrke, og i det øjeblik syntes den at få et svagt rødligt skær.

Observatøren oplyser, at objektet havde en størrelsesorden som et nålehoved målt mellem tommel- og pegefinger i udstrakt arm. Objektet var gulligt.

Desuden fortæller observatøren, at han utallige gange har iagttaget satellitter, og at det bestemt ikke var en satellit.

9. februar 1977 kl. 20.45 - 1 minut og 35 sekunder.
5000 Odense Observatoriums altan.
Vestsydvest 15° - Vestnordvest 15°
Observatøren, en ung mand, fortæller:

Jeg var på Odense Observatoriums altan for at afprøve min nye kikkert (Teleskop Kowa spotting scope 60 mm 25x okular) sammen med to venner. Vi stod og så mod vest efter Venus (Der var skyet mod vest). Pludselig ser jeg noget og siger, dér er Venus. Jeg indstiller kikkerten på objektet, men ser da at det bevæger sig. Det var gult foran og rødt bagtil. Det fløj hen over sygehuset, stod stille og steg så pludselig hurtigere end et fly og blev væk bag nogle skyer. Den ene af mine venner fulgte det det sidste stykke. Nogle minutter senere så vi alle Venus i ca. 40° højde. Det var altså ikke planeten Venus, vi havde set første gang.

9. marts 1977, kl. 21.15 - 15 minutter
Glostrup, 4500 Nykøbing Sjælland
Vest 15° - Vest 15°
En ung pige var på cykel på vej hjem til forældrene, fra gymnastik i Egebjerg. En lysende kugle viste sig foran hende, og hun følte det, som hun ikke kunne holde på styret, hvorpå hun slap det. Alligevel fortsatte hun slingrende ned mod kuglen. Med ét drejede objektet skarpt mod øst, pigen greb igen fat i cykelstyret og spurtede de sidste 200 meter hen til forældrenes hus. Hun sprang af cyklen og løb ind og fortalte faderen, hvad der var passeret. De gik nu begge udenfor og så klart objektet stå stille mod øst. Da de havde iagttaget objektet et par minutter, begyndte det pludselig at bevæge sig. Objektet fløj rundt i cirkler, frem og tilbage i det vandrette plan. På et tidspunkt syntes det at have kurs direkte mod rapportørerne, hvorved pigen blev bange og løb ind i huset.

Herefter ændrede objektet kurs og var i lang tid synligt over Bognæs, hvor det igen foretog en række fantastiske manøvrer. Da der var gået ca. 10 minutter, ringede rapportørens fader rundt til naboer og venner i området, og efterhånden var der et anseligt antal vidner til hændelsen. Politiet fra Nykøbing rykkede ud og sendte en vogn til Asmindrup, men det var ikke muligt at lokalisere stedet, hvor objektet befandt sig. Pludselig blev objektet mindre og forsvandt.

Omkring det tidspunkt, hvor pigen havde sit første møde med objektet, havde en familie i nærheden meget kraftige forstyrrelser på deres fjernsyn.

Faderen iagttog objektet gennem kikkert (7 x 50) og beskriver objektet som en kraftig rød kugle, der syntes omgivet af en svagt lysende ring.

Til Sjællands Tidende d. 10/3-77 udtaler faderen:

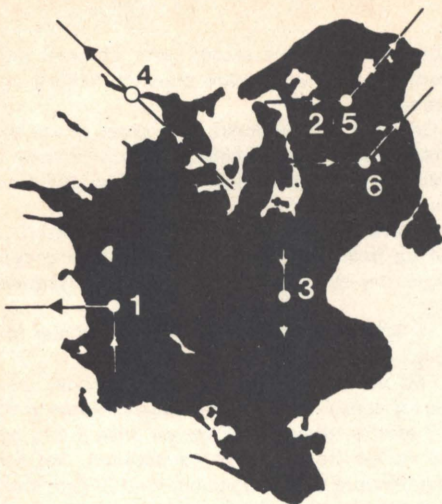
Mig bekendt findes der intet luftfartøj, der kan stå stille i luften og så pludselig med enorm fart ændre retning. Det var en stille aften, og der hørtes ingen støj fra genstanden. Jeg har ikke tidligere beskæftiget mig med UFOer, men en mærkelig oplevelse var det, vi havde.

10. marts 1977, kl. 20.45 - 30 minutter.
1) Solbjerg 4283 Havrebjerg
Syd 30° - Vest 45°
Rapportøren fortæller, at han og et par vidner har iagttaget et objekt, der af udseende kunne minde om en kugletank af den type, der anvendes til fyringsolie. Objektet havde en diameter på 5-6 meter, og afstanden til objektet var ikke over 100 meter, da det var rapportøren nærmest. Objektet, der ikke udsendte nogen form for lyd, bevægede sig med en hastighed på 60-70 km/t.

Rapportøren fortæller:

Jeg kom kørende fra Ørslev i vestlig retning mod Solbjerg, da jeg ser en skarp lysende projektørlignende genstand fra syd mod nord i ca. 100 meters højde. Da den passerer vejen, som jeg kører på, stopper den pludselig op og tager kurs mod mig, nu i elmast-højde. Jeg bliver så bange, at jeg blokerer bremserne, farer ud af bilen og direkte ind i et hus til en ældre dame. Vi går ud og kigger på den, den er i mellemtiden gået i vestlig retning ca. ½ km. Jeg kører videre, men den kommer atter mod mig. Jeg drejer hurtigt af og ind til min kone. Vi står begge og ser et stykke tid efter den, hvorefter den senere forsvinder (Pludselig er den væk). Min bil og huset var fuldt oplyst heraf.

Rapporten fra Havrebjerg er på kortet mærket med nr. 1.



Fra samme dato er følgende rapporter indkommet til Rapportcentralen:
2) 3400 Hillerød, kl. 21.16 - 30 sekunder
Vest 30° - Nordøst 30°
Et hvidt lysende kuglerundt objekt, 25 øre stort målt i udstrakt arm, rapportør og to vidner.

3) 4632 Bjæverskov, kl. 21.25 - 3 minutter
Nord 27° - Syd 50°
Et mørkt objekt med korona, punktformige lys i farverne rød, gul, blå og grøn. Størrelsen angives som 12 meter i diameter, afstand til objektet 12 meter, lydeffekt som en flyvemaskine, der starter, Ingen vidner.

4) 4583 Sjællands Odde, kl. 21.30 - 15 minutter
Sydøst 25° - Nordvest 25°
Et nålehovedstort rødt objekt, ingen lydeffekt. Forsvinder i horisonten. Rapportøren samt to vidner.

5) 3400 Hillerød kl. 21.36 - 10 sekunder
Vest 30° - Nordøst 30°
Først et hvidtlysende kuglerundt objekt, der så deler sig i to mindre kuglerunde røde stærkt lysende objekter. Delingen sker på én gang, så der ikke iagttages ændringer i objektets kurs eller hastighed. Forsvinder bag nogle træer, der hørtes ingen lyd fra objektet - objekterne. Rapportøren og to vidner.

6) 3500 Værløse kl. 22.00 - 10 minutter
Vest 35° - Nordøst 35°
To runde stærkt lysende gule objekter, størrelse som en ært målt i udstrakt arm. Objekterne stod stille over Flyvestation Værløse. Pludselig fløj det ene objekt mod nordøst, få minutter efter følger det andet objekt det første. Der hørtes ikke en lyd under observationen. Flyvestation Værløse havde ikke fly i luften, men havde heller ikke observeret de omtalte objekter. Rapportøren og to vidner.

Sidste:

Mexico-fiasko

Lige inden redaktionens slutning modtog vi oplysning om, at en stort oplagt UFO-kongres i Mexico var faldet »til jorden« med et brag. Vi bringer her en direkte oversættelse af fjernskriver-meddelelsen:

Acapulco, Mexico, 23. april. (AFP) - Overfladiske og intetsigende indlæg har ødelagt den første internationale kongres om uidentificerede flyvende objekter (UFO'er), der netop afholdes her. Det var en af initiativtagerne, der i dag kom med denne anklage.

Guillermo Bravo, leder af det mexicanske institut som forsker i UFO'er, sagde, at nogle af indlæggene bevægede sig på et så lavt plan, at det havde afskrækket seriøse eksperter fra at deltage.

Mange af de 30 eksperter, der var dukket op, herunder de, der betragtes som videnskabeligt set mest pålidelige og engagerede, f. eks. Allen Hynek og Ray Stanford, har ikke sagt et ord under møderne.

Herudover har den skuffende ringe deltagelse været en økonomisk katastrofe for arrangørerne, som måtte betale omkring 23.000 $ for at undgå at blive smidt ud af Kongres Centeret her.

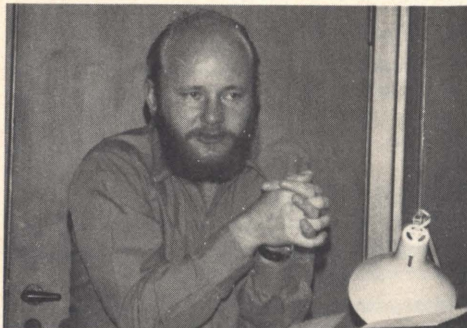
Hr. Bravo fortalte, at formålet med kongressen var et forsøg på at finde ud af, hvad der lå bag forekomsten af UFO'er snarere end at påvise deres eksistens, idet han anså dette sidste for bevist allerede. Deltagerne havde i stedet optaget mødetid med præsentation af gammelt og tvivlsomt eller tilbagevist »bevismateriale« såsom et kendt fup-foto af låget fra en engelsk kedel.

/IOKj

UFO-RAPPORTER FRA 1974

af Peter A. Hansen

En opgørelse - og lidt kommentarer



I UFO-NYT nr. 4 1974 bragte vi en oversigt over SUFOI's UFO-rapporter fra 1973. Hermed kommer fortsættelsen.

Hvorfor er der gået så lang tid? Svaret må blive, at vi i SUFOI's daglige ledelse er for få mennesker til for mange opgaver. Derfor må nogle ting vige til fordel for andre. Rapportopgørelser er ret tidkrævende og har følgelig fået lov at vente på, at andre ting blev bragt i orden. Det er med meget stor beklagelse, at opgørelsen har været udskudt, men dette er altså forklaringen!

Bedre sent end aldrig: Hér har De resultatet:

Dette er den tredje rapportopgørelse, som foretages af SUFOI. Vi startede med årgang 1972 og 1973, og hermed offentliggøres materialet fra 1974 i en samlende enhed.

Dette materiale er fremkommet ved indsamling gennem 1974-77. Over 25% af rapporterne kommer først til vores kendskab mindst 3 måneder efter, at de har fundet sted. Følgelig har kontrolmulighederne på stedet været reducerede.

Når resultaterne sammenlignes med de tidligere undersøgelser af samme art (se UFO-NYT 1973 nr. 3 side 111 og UFO-NYT 1974 nr. 4 side 125), vil manglen på afvigelser forhåbentlig være tydelig.

Kort om en rapports gang i SUFOI:

1. Det medlem af SUFOI, som først hører om observationen, skønner om den kan forklares rent umiddelbart som værende fly, planeter, balloner eller lign. Hvis det ikke er tilfældet, eller dersom der er tvivl, så optages *en rapport på SUFOI's rapportskema.*

2. Allerede når vi er kommet så langt, og der stadig hersker tvivl om objektets natur, er halvdelen af »UFO'erne« blevet identificerede!

Fortsætter tvivlen om genstandens oprindelse eller art, optages der som sagt rapport, men det kan også foregå ved, at SUFOI benytter en lokal medarbejder, som skaffer rapporten i form af et interview. Det sidste er langt den bedste fremgangsmåde, men afstanden til observatørerne samt tiden tillader ikke altid dette.

3. Når rapporterne er nedskrevet og eventuelle fotos er bedømt, kan Rapportgruppen gå i gang. *Her foretages den endelige bedømmelse for SUFOI.* Rapporterne skal bedømmes for mulige ligheder med almindeligt kendte objekter set under usædvanlige forhold. Desuden skal man søge at tage forbehold over for de mere eller mindre bevidst fantasifulde beretninger, som *også* forekommer Hér kan et personligt interview med observatøren bringe mange ting for dagen. Når Rapportgruppen er færdig med bedømmelsen, bliver de rapporter, der stadig mangler en forklaring, sendt til UFO-NYT's redaktion for at blive bragt i bladet - evt. med illustrationer. Derefter arkiveres de. *Ingen rapporter bliver smidt ud!*

Vi finder det vigtigt at understrege, at ingen rapport nogen sinde er blevet fjernet fra vores arkiver, selv om vi har følt os overbevist om dens evt. naturlige forklaring!

Senere tvivl og nye ideer skal der også være plads til.

»Dårlige« rapporter

Enkelte rapporter har været i særdeles dårlig stand ved afleveringen til SUFOI. Det har bevirket, at undersøgelserne i denne forbindelse må forblive mangelfulde. Hvis observatørerne nægter at besvare visse af vore spørgsmål, kan de naturligvis ikke tælle med i den samlede opgørelse, som nu bringes:

Antal rapporter

Vi fik lidt over 500 henvendelser i 1974 ang. UFO'er. Ikke alle er der taget rapport på. Stort set svarer det til resultatet fra 1973. I 1973-materialet endte man med 103 UFO-rapporter. I 1974 blev antallet af de uidentificerede tilfælde: 124. Altså en mindre stigning.

Til sammenligning var tallet fra 1972: 86.

Vi har i 1974 udskilt de norske/svenske rapporter fra materialet, idet man nu i disse lande gør et stort stykke arbejde for selv at klare sine rapporter. (NUFOC i Norge og UFO-Sverige).

Typiske fejlkilder

Kun i 6 tilfælde er observationerne foretaget ved dagslys! Mulighederne for forveksling med lyskilder er følgelig ret store. Hér er de almindeligste:

Meteorer (meteoritter)
Helikoptere/ fly/ flyver-is
Faldskærmslys
Lys fra militære øvelser evt.
i udlandet
Planeter
Satellitter og disses undergange
etc.

I dagtimerne forekommer vejrballoner hyppigt som fejlkilde. Satellitundergange kan vi først gøre noget ved et par måneder efter hændelsen, idet vore oplysninger fra Smithsonian Institute ikke mere fortæller, hvad der kan forventes, men hvad der *har fundet sted.*

Observationsdatoerne

Visse dage fik vi særlig mange henvendelser. Hvis objekterne blev set relativt langt fra hinanden, vil de figurere som selvstændige rapporter, selv om de er iagttaget samtidigt. På den anden side vil UFO'er, der er set samme dag, men på forskellige tider de enkelte steder, stå i oversigten som forskellige observationer, skønt der godt kan være tale om et objekt, der har befundet sig i området gennem længere tid.

Sammenlignes tallene med de tilsvarende fra 1972 og 1973, skal jeg gentage, at norske/ svenske rapporter *ikke er medtaget denne gang!*

Januar: 1., 1., 7., 8., 15., 29.

Februar: 9., 12., 12., 12., 12., 12., 12., 12., 24.

Marts: 1., 1., 9., 21., 23., 24., 29., 29.

April: 5., 8., 19., 20., 21., 22., 23., 23., 23., 28.

Maj: 6., 6., 7., 10., 22., 23.

Juni: 6., 12., 17., 22., 23., 23., 23., 23., 25., 27., 28.

Juli: 3., 4., 4., 7., 13., 19., 19., 23., 23.

August: 1., 1., 1., 1., 1., 3., 6., 15., 15., 15., 16., 17., 18., 21., 30.

September: 1., 4., 8., 8., 8., 8., 18., 20., 22., 23., 26., 26., 26., 26., 26., 26., 26., 26., 26., 26., 26., 27., 27., 28., 30., 30.

Oktober: 6., 6., 16., 26., 27.

November: 7., 7., 10., 24.

December: 3., 3., 6., 6., 8.

Desuden har 6 observationer ikke kunnet bestemmes nærmere end til måneden. Det drejer sig om 1 i januar, 2 i marts, 1 i april, 1 i maj, og 1 i august.

Observatørernes alder

Nedenfor er anført alderen på den person, der foretog henvendelsen til SUFOI; dog forudsat at alderen er oplyst:

Aldersgruppe	Antal observatører
Under 20 år:	19
20-29 år:	33
30-39 år:	17
40-49 år:	16
50-59 år:	11
60-69 år:	13
70-79 år:	5

Observationstidens længde

Nedenstående tidsangivelser hviler udelukkende på skøn fra observatørerne. Igen kan vi konstatere, at en UFO-observation gennemgående varer flere minutter og ikke nogle få sekunder, som det ofte er beskrevet.

Tiden	Antal obs.
0- 9 sek.:	13
10-29 sek.:	8
30-59 sek.:	7
1- 3 min.:	32
4- 5 min.:	29
6-10 min.:	19
11-29 min.:	11
30-59 min.:	5

Antal UFO'er pr. observation

I ca. 25% af tilfældene er der iagttaget mere end 1 objekt ved en observation. Igen passer tallene fint med tidligere undersøgelser:

1 objekt set:	95 gange
2 obj. set:	15 gange
3 obj. set:	4 gange
4 obj. set:	3 gange
Mere end 4 obj. set:	5 gange.

Antal vidner til observationerne

Et vidne defineres som *en person, der med egne øjne har iagttaget de ting, observatøren beretter om, og på samme tid og sted:*

0 vidner ved 33 obs.
1 vidne ved 61 obs.
2 vidner ved 17 obs.
3 vidner ved 5 obs.
4 vidner ved 2 obs.
5 vidner ved 1 obs.
Over 5 vidner ved 3 obs.

Objekternes lyd

I det meste litteratur om UFO'er vil objekterne beskrives som værende lydløse. Dette kan dog bero på 2 forklaringer; dels *kan* objekterne jo være uden hørlig lyd, og dels kan særlige forhold bevirke, at en eventuel lyd ikke opfanges. Eksempelvis: iagttagelse af et UFO fra en bil med motoren kørende - observation inde fra et godt lydisoleret hus - og endelig kan afstanden være for stor til, at en lyd når frem.

I det foreliggende materiale fra 1974 (Danmark), er der imidlertid beskrevet lyd i 6 tilfælde! I 4 tilfælde beskrives den som en svag brummen eller summen, mens 2 objekters lyde beskrives på denne måde: *»vio - vio - vio - vio«!* - og *»som et sjippetov i luften«.* Alle disse observationer er foretaget i fri luft, og i ingen tilfælde har UFO'et været mere end et par hundrede meter borte. I 2 af tilfældene mener observatøren, at afstanden var under 50 meter! Der er altså tale om nærobservationer.

I 2 af sagerne finder der desuden det interessante fænomen sted, at en bilmotor sætter ud, da UFO'et er tæt på!

Måske er UFO'er slet ikke så lydløse, som vi gik og troede. Alle disse objekter har været af en type med detaljer og altså ikke blot et lys, som er flakket hen over himlen.

Det skal blive interessant at følge rapporterne fremover for at se, om visse UFO-typer virkelig *har* lyd.

UFO'ernes lys

Enten beskrives lysene som mindre blinkende punkter på genstandene, eller også er der tale om et lys, der udsendes fra *hele objektets overflade på én gang!* Flere af farverne forekom samtidigt eller på skift, så den nedenstående oversigt over farverne kan kun bruges til at vise *hvilke farver,* der var de mest fremherskende. (Sammenlign med opgørelserne fra 1972 og 1973).

Antal obj.	**Lyset var . . .**
65 stk.	hvidligt
53 stk.	Gult/orange/gyldent
37 stk.	Røde nuancer
10 stk.	Grå/mørke
2 stk.	»Metalliske«
13 stk.	Blå
5 stk.	Grønne
2 stk.	Violette.

Det er påfaldende, at farven *brun* aldrig er blevet beskrevet for os! Kort fortalt har de 3 øverste farvenuancer domineret i alle vore opgørelser.

Skiftende lysstyrker

Vi har spurgt observatørerne, om lyset holdt sig konstant gennem hele observationen, eller om der var tale om pulseren eller blink. Pulseren og blink forekom i 24 tilfælde, mens lyset i 96 tilfælde holdt sig konstant.

Vi har desuden bedt observatørerne bedømme lysets styrke i dets maksimum. Vi har givet valgmulighederne: Blændende, stærkt, middel og svagt. Undersøgelsen er i dette tilfælde særdeles subjektiv!

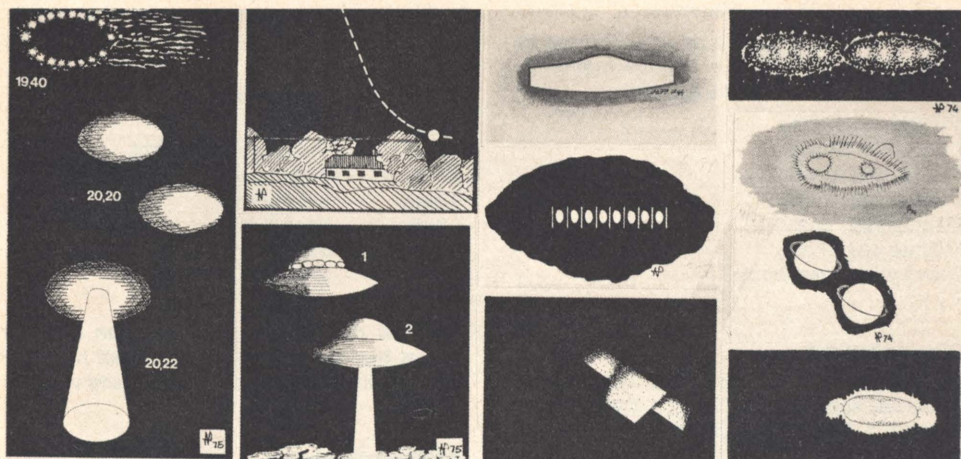
Blændende:	10 tilfælde
Stærkt:	76 tilfælde
Middel:	35 tilfælde
Svagt:	8 tilfælde

Flyvemåden

Vi har også bedt om en beskrivelse af flyvemåden. Hér har vi været interesseret i, om UFOet beskrev en lige linie (bue) hen over himlen, eller om der var tale om ændringer såsom højde-, hastigheds- eller kursændringer. I 58 tilfælde (47%) var bevægelsen uden ændringer. De resterende 66 tilfælde var rig på variationer, der fordelte sig ligeligt mellem de 3 beskrevne ændringsmåder.

UFO'ernes former

Igen må jeg henvise til den gængse UFO-litteratur. Heri kunne man for blot få år siden læse om 4 fremherskende UFO-typer: Telemeterskiven (lille og rund), Moderskibet (aflang, cigarformet), et saturnformet objekt (stor kugle med ring omkring midten), og endelig »Adamski-tallerkenen« (cirkelrund bund med



overbygning som det ses i vittighedstegningerne). Jeg kan sige med god samvittighed, at dette ikke har nogen form for holdepunkt i rapportmaterialet!

Telemeterskiven:

Vi har rapporter om objekter, der er kuglerunde, og i størrelsen ½-2 meter i diameter. De optræder som stærke lys, og de udgør små 80% af materialet. Det er denne gruppe, som er mistænkt for at have en eller anden meteorologisk forklaring.

Moderskibet: Der er ingen rapporter herom!

Saturnformede: Der fandtes 2 rapporter herom i 1974.

Adamski-tallerken: 2 tilfælde (usædvanlig detaljeret beskrevet og tegnet!).

Nej! Denne inddeling i »typer« holder ikke. I virkeligheden er variationerne på det nærmeste utallige. Øverst på denne side har jeg fundet nogle tegninger frem, der skulle illustrere denne mangfoldighed. De fleste tegninger er udført af SUFOI's tegner Henrik Pedersen efter beskrivelse fra observatørerne. Alle tegninger har tidligere været bragt i bladet

Lyst - mørke - tusmørke

For at illustrere for vore læsere i hvor høj grad UFO-observation er et natteforetagende, har jeg denne gang medtaget en oversigt over forholdet mellem nat- og dagobservationer. Rent umiddelbart skulle man vel forvente, at observationerne fordelte sig jævnt gennem døgnet. Sådan ser det imidlertid ud:

Lyst: 5 observationer
Tusmørke: 7 observationer
Mørkt: 112 observationer

De observationer, der er foretaget, mens det var lyst, udgør kun 4% af det samlede materiale. Det svarer for øvrigt nøje til tilsvarende undersøgelser i udlandet. En forklaring herpå kan eksempelvis være, at folk ikke kigger op på himlen om dagen; eller at lysende genstande ses bedst, når det er mørkt. Men på den anden side er der jo flere mennesker ude om dagen, så fænomenet er ikke forklaret helt tilfredsstillende endnu. I øvrigt kan jeg oplyse, at tidspunktet for observationerne gennemgående spandt fra solnedgang og til klokken 1 om natten med en hovedvægt i tidsrummet 20.00-22.30!

Afsluttende bemærkninger

Det er 3. gang, SUFOI offentliggør sine undersøgelser af denne art. Nu håber vi - ligesom tidligere - på mange henvendelser. Hvad kan vi tillade os at udlede fra dette materiale? Kan vi overhovedet slutte os til noget som helst? Er UFOer mere end blot én ting? Der er noget i luften, vi véd ikke hvad.

P. A. Hansen

scandi-rapport

ved Carsten Pedersen

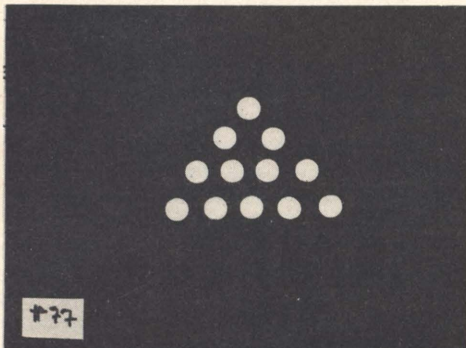
Under denne rubrik bringer vi nyt og gammelt fra vore skandinaviske nabolande. Foruden rapporter vil vi med mellemrum bringe nyt om UFO-forskningen i disse lande.

Hedmark.
25. februar 1976.

Tre ungdommer, 14 og 15 år gamle, var ute for å betrakte stjernehimmelen ca. 19.30 på kvelden, da en av dem oppdaget en formasjon av 8-12 gule kuler som fløy i en likesidet trekant, uten hørbar lyd.

Hastigheten var jevn med samme høyde under hele observasjonen, som varte omkring et halvt minutt. Kulene gikk lavt da de forsvant bak tretoppene, efter å ha passert Jørstadmoen militærforlegning.

Kursen var fra N/NØ mot syd. Guttene tror at UFO'et bestod av flere små objekter, men vil ikke utelukke at det kan ha vært et stort fartøy, bestående av flere lys av gul-orange farve. Lettskyet og mørkt - ingen måne synlig.



5. september 1976,

var et UFO på ferde på Sørlandet, nærmere bestemt på Grimstad - Vik, og ble sett av 5 personer, selv om tidspunktet var kl. 02.15 om morgenen.

Et vitne forteller: »Min kone og jeg hadde vært hos noen venner på Kroken, og var på vei hjem til Grimstad ca. kl. 02.15. Rett før Vik, som var ved Temsevann, fikk vi øye på objektet - som lyste sterkt orange-gult - på venstre side av bilen, 80-100 meter borte foran en åskam (skogbevokst) og omtrent det samme antall meter opp fra bakken. Åskammens høyde var ca. 150 meter.

Vi slakket av på farten og fulgte objektet jevnsides i ca. 30-35 km/t utover mot Vik. Avstanden fra Temsevann til Vik er ca. 1 km. Ved Vik stoppet vi bilen og motoren og rullet ned sidevinduene for bedre å kunne observere. Objektet syntes nu å være nærmere bakken, (slettelandet) for ved Vik tar åskammen slutt. Plutselig sluknet objektet, og vi så det ikke lenger, enda vi undersøkte himmelen over oss, som var stjerneklar.

I henhold til observasjonen som ble gjort av fruen på Eskedal, straks efter, er det nok riktig at objektet måtte holde en lavere høyde over bakken mot slutten av observasjonen, for Eskedal ligger nærmere havet enn Vik. - Vi har ellers ingen formening om hva dette kan ha vært. Vi kunne ikke se om det var noen fast gjenstand el. lign. inne i det sterke lyset«.

Det hørtes ingen lyd, og størrelsen på objekt beregnes til ca. 10 cm, målt i utstrakt arm.

Fruen på Eskedal lå i sengen og leste, da hun fikk øye på noe, hun først trodde var en stor stjerne; men det var nok ikke det, for »stjernen« blev stadig større og større. Snart var den så stor at hun trodde det var et fly som stod i brann, og den hadde retning fra nord, like mot huset hennes. Klokken var da 02.05 om morgenen.

Da det gikk opp for henne at »flyet« hadde kollisjonskurs mot huset fór hun opp med et skrik, og da hun kom bort til vinduet, stod det like foran huset. Stod ja, - for nå hadde det stoppet opp.

Hvor lenge det stod der, kan hun ikke si, da det er vanskelig å telle sekundene, men det stod der i hvert fall lenge nok til at hun kunne ha ropt på naboene slik at flere hadde fått sett det. (Fruen bor alene i huset) og hun angrer så på at

hun ikke gjorde anskrik, for noen av dem hun har fortalt dette til, tror det hele er noe hun har innbildt seg. (Men hvem tenker på å gjøre anskrik kl. 02. om morgenen?)

Lyset så akkurat ut som en stjerne, det var bare så meget, meget større, omkring tre ganger så stort som månen. Avstanden til en slik »gjenstand« er det selvsagt vanskelig å ha noen formening om, men efterpå har hun funnet ut at avstanden ikke kan ha vært så stor, for ellers ville noen trær ha stengt for utsikten.

Hun mener ildkulen må ha stått rett over jordet ved huset. Høyden kan heller ikke ha vært så stor, for hun så den i horisontalplanet og den må altså ha vært i samme høyde som vinduet.

Hvis det er riktig at »ildkulen« stod over jordet hennes, må den ha vært i samme høyde som telefonstolpene like ved.

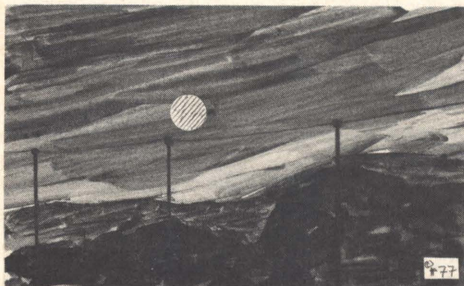
Hun har vært nede på jordet og sett efter om noe gress er blitt afsvidd, men har ikke oppdaget noe uvanlig.

Mens hun stod og så på lyskulen, blev lyset med ett meget svakere, som om en lampe sluknet innenfra. Det forsvant ikke helt plutselig, men tonet gradvis bort.

Hun har telefon plassert ved sengen og fant ut at hun ville ringe til politiet. Men det var vanskelig for henne å lese de fete typene på side 2 i katalogen. Hun trodde det var noe galt med hodet, men skjønte efterpå at det var det sterke lyset som hadde blendet henne. Hun kjente det i hodet akkurat som når en seilt lenge i sterk sol uten solbriller. (Hun måtte kontakte lege et par dager senere på grunn av øyesmerter). - Men hun kom da frem til politiet omsider, og mens

Antatt form da lyset sluknet.

Diameter 8-10 meter
Avstand til objekt: 35-40 m.



hun snakker i telefonen, ser hun plutselig lyskulen igjen, men da var den meget mindre, bare som en stor stjerne, og i bevegelse mot nordøst i retning av Fevik, og ble borte for godt. Obs.tid: ca. ett minutt. *Red. af Finn W. Kalvik*

SVERIGE

UFO'er lander og starter i Kalix i Nord-Sverige!

Ovenstående var titlen på et avisudklip fra en norsk avis, og bragtes her i UFO-NYT nr. 1/77.

Beskæmmet må jeg erkende, at jeg ikke havde undersøgt sagen til bunds. Alt hvad jeg havde at holde mig til var en telefonsamtale med en svensk kontakt, som sagde god for både artiklen og omtalen af hændelsen.

Det viser sig nu, at hændelsen i Kalix omtales af UFO-Sverige som årets practical joke 1976. Thorvald Berthelsen, UFO-Sveriges formand, har sendt følgende artikel, som også bringes i UFO-Information nr. 1-77.

Årets practical joke 1976 - FOA afslører sig gennem kæmpeomtale.

Tre drenge i Kalix rapporterede mandag aften den 15. november 1976 til Norrbottens-Kurirens lokalredaktion, at de havde set et stærkt lysskær kun 200 meter fra det hus, hvori de opholdt sig. De kunne ikke skelne nogle konturer - lysskæret var for kraftigt. Efter kort tid forsvandt lysskæret.

- Vi løb ud og fandt stedet med det samme. Det lugtede stærkt af noget brændt, fortæller en af dem og fortsætter:

- På en stor flade var rimfrosten smeltet. Et eller andet havde trykket græsset ned. Der var et stort aftryk og otte mindre omkring det store.

NK rykkede ud, fotograferede landingsaftrykket og nyheden gik i trykken samme nat. Inden to dage var den ude i en mængde andre aviser.

UFO-Sveriges Rapportcentral var hurtigt på stedet og interviewede drengene pr. telefon. Det var et svært interview, lange pauser og anstrengte svar . . . Det hele virkede lidt sygt.

Hvad kunne der gøres? Vor områdeleder befandt sig i Kiruna 330 km derfra, og vor feltforsker i Luleå aftjener værnepligt. Det lykkedes pr. telf. at få en venlig Kalixboer til at tage ud for at se på aftrykkene. Han rapporterede at folk

valfartede til landingsstedet, og at diskussionen gik højt, for eller imod.

Vi talte med oberstløjtnant Allan Olsson på FO-staben i Kalix, og han havde selv undersøgt aftrykket - det lugtede, det var en spøg og savnede militær interesse. Skulle vi lade os nøje med den udtalelse? Vi bestemte os for at se tiden an og undlade at kommentere hændelsen.

Onsdag den 17. interviewedes Sture Wickerts i Göteborgs Tidning, og vi citerer:

Det drejer sig med størst sandsynlighed om et meteoritnedslag, siger laboratoriechef Sture Wickerts, som er Forsvarets Forsknings Instituts - FOA's - (og dermed landets) officielle expert i UFO-spørgsmål.

- Meteoritten er åbenbart først sprængt i atmosfæren over det nordlige Skandinavien, og siden er en del fra denne slået ned i Kalix og et enkelt stykke i Uleåborg.

- Sædvanligvis er meteoritstumperne hede og de kan til tider gløde så stærkt, at de udsender et lysskær. Ved nedslaget er stumperne splintret igen og brændt væk.

- Stumpen i Finland er sikkert splintret i meget små dele ved kontakten med den frosne mark. Og den finske dreng er i så fald blevet skadet af meteoritgrus, som er fløjet omkring.

- Fundet i Kalix er et typisk meteoritnedslag. Den store cirkel er selve nedslagsstedet. Græsset er svedet, idet den brændende meteorit landede. De otte mindre cirkler vidner om, at meteoritten sprængtes i nedslagsøjeblikket og stumperne har spredt sig rundt omkring.

Torsdag den 18. var Sture Wickerts refereret i mange aviser med følgende TT-meddelelse:

»Det lysfænomen, som i begyndelsen af ugen forbavsede mange mennesker i Norrbotten, kan have været en meteorit. Det siger laboratoriechef Sture Wickerts ved Forsvarets Forsknings Institut, Stockholm, der undersøger himmelfænomener af denne type.

- Jeg tror, at det har været en decimeter-stor meteorit, der slog ned og afbrændte det frosne græs. Mærkerne omkring den store cirkel kan være stykker fra metoritten. Finder man ikke nogle rester af meteoritten, kan det forklares ved, at meteoritter til tider består af glødende gasarter, siger laboratoriechef Wickert, som nu vil foranstalte en indsamling af prøver fra nedslagsstedet.«

Samme dag, den 18. november, tilstod drengene, at landingsaftrykket var et fupnummer.

Meningen var den, at Peter Näckdal og Björn Axelsson ville lave et nummer med deres UFO-interesserede kammerat Benny Selberg. Drengene kunne ikke ane, at deres practical joke skulle antage sådanne proportioner.

Da Bo G. Erikson fra TV-2's Videnskabens Verden ringede og ville interviewe drengene, svigtede modet. De ringede til NK og tilstod alt.

Gunvor Pekka fra Norrbottens-Kurirens lokalredaktion i Kalix fortæller, at drengene fremstillede landingsaftrykket ved at afbrænde en blomsterkurv fyldt med spåner overhældt med en let antændelig væske.

De otte mærker efter landingsstel, fremstilledes ved at nedtrampe græsset, en skvat sprit og en tændstik. Siden fortalte Peter og Björn, Benny, at de havde set et underligt objekt starte fra stedet.

Benny, som troede på historien, ringede til NK mandag aften, og om tirsdagen var drengenes »oplevelse« i avisen.

Den dag glødede telefonen i Kuriren, fortæller fru Pekka. Aviser fra alle hjørner af landet ville høre, hvad der var sket. Samtlige landsdækkende aviser var i stødet. TT's Luleåredaktion havde sendt nyheden ud over hele landet, og siden gik den videre til andre lande. NK's fotoafdeling i Luleå solgte billeder af landingsaftrykket til ca. 20 aviser à 100 kr. stykket allerede den første dag.

Medens dette skete, sad Peter og Björn hjemme og blev mere og mere bekymret over, hvad de havde sat i gang. Det her er sikkert årets bluffnummer og kan måske lære os lidt, slutter Gunvor Pekka.

Bortforklaring for enhver pris.

Selvfølgelig har Gunvor Pekka ret. Af dette kan vi lære, at Sture Wickerts fra FOA har til opgave at berolige pressen og offentligheden - ved for enhver pris at komme med bortforklaringer.

Man må have forståelse for myndighedernes indstilling til UFO-spørgsmål. Det må være pinligt for vort lands forsvar at tvinges til at indrømme, at der sker overflyvninger af maskiner, som man ikke kan tvinge ned og hvis oprindelse vi ikke kender.

Man arbejder med den indstilling, at det vil være uansvarligt at forurolige offentligheden. Uforklarlige fænomener skal for enhver pris dementeres; det drejer sig om at holde debatten og offentlighedens interesse på så lavt et niveau som muligt.

Kommer sådanne dementier og bortforklaringer fra en offentlig instans, får de helt givet en enorm gennemslagskraft.

Sture Wickerts må undskylde mig, jeg er tvungen til at afsløre den kæmpeomtale, som helt klart afslører hans virksomhed. Hensigten er ikke at kaste smuds på Sture Wickerts - det er hans job at reagere på denne måde. Det er vi skatteydere, som aflønner ham. Denne artikel er kun skrevet med det formål at stimulere debatten.

Havde det nu ikke været et nummer, havde mange troet på den historie med meteoritten. Almindeligvis hæfter folk sig ikke så nøje ved detaljer, og de færreste ville have reageret over, at hændelsen i Uleåborg indtraf fredag d. 12. og at aftrykket i Kalix stammer fra d. 15. november. Dementien kom fra en officiel instans - det var en meteorit - punktum slut.

Uddrag af artikel /*CH*

UFO-Sveriges landsstævne i Malmø

Cirka 500 interesserede fyldte Rådhussalen i Malmø, da UFO-Sverige d. 19. marts holdt sit 8. landsstævne.

Den officielle del af landsstævnet begyndte kl. 14.00, og UFO-Sveriges genvalgte formand Thorvald Berthelsen indledte ved at præsentere organisationen. Herefter fortalte Carl-Axel Jonzon om tidsskriftet og om arbejdet med dette.

Organisationens nye diafilm blev herefter vist, filmen varer 47 minutter og viser en række dia fra forhistorisk tid til i dag, UFO-fotos, berømte personer inden for UFO-forskning osv. Man har allieret sig med en speaker fra Sveriges radio, der ved sin behagelige stemme sammen med baggrundsmusikken gør, at filmen PR-mæssigt virker vældigt godt.

Herefter var det journalisten Bertil Falk's tur, han fortalte om en amerikansk jager, der under anden verdenskrig skulle være teleporteret fra én havn til en anden.

Trods det, at Falk havde været i USA og foretaget undersøgelser for egen regning, virkede han ikke særlig overbevisende. Hele bevismaterialet virkede tyndt.

Landsstævnets hovedtaler, parapsykologiprofessor Martin Johnson, var sidste taler, men sikkert også den, en stor del af forsamlingen var kommet for at høre.

Johnson indledte med at drage sammenligninger mellem den parapsykologiske forskning og ufologien og fandt, at der var mange ligheder.

Ulighederne består først og fremmest i, at UFO'er ikke kan studeres experimentelt. Dette, mente Johnson, betød dog ikke, at ufologi er dømt til altid at skulle være en pseudovidenskab.

Landsstævnet sluttede med et spørgepanel, bestående af de føromtalte indledere samt danskeren Willy Wegner. Det udviklede sig flere gange til en hed debat mellem tilhørere og professor Martin Johnson, idet ikke alle tilhørere var lige enige med ham.

Projekt U R D (UFO rapport og data)

Projekt URD stiftedes i september 1973 i Stockholm. Baggrunden var, at arbejdsgruppen til UFO-identificering i Stockholm tidligere var begyndt at udarbejde et system til identificering ved hjælp af data i samarbejde med forskere, videnskabsmænd, programmører m.v. Man ønskede nu at udvide samarbejdet for på den måde at få så mange rapporter som muligt til bearbejdning.

På et møde i september 1973, hvor der deltog repræsentanter fra UFO-organisationer i Sverige, blev man enig om retningslinierne for Projekt URD.

URD er i dag ikke et datasystem, dataerne er kun ét hjælpemiddel blandt mange, der anvendes for at kunne behandle store mængder informationer. Det vigtigste er den videnskabelige angrebsmetodik.

URD går ikke ud fra, at UFO'er er interplanetariske rumskibe. Det er dog en af de mange hypoteser, der tages med i betragtning.

Af andre muligheder peger URD på meteorologiske fænomener, ukendte psykiske fænomener m.v. Endnu mener man det er for tidligt at følge en bestemt hypotese. URD har udarbejdet et omfattende spørgeskema, der anvendes af tilsluttede enkeltpersoner eller organisationer. Spørgeskemaet er udformet på en sådan måde, at det korrekt udfyldt direkte kan anvendes ved kodning på et dataanlæg. For at få så gode og detaljerede rapporter som muligt uddanner URD sine egne rapportoptagere. Uddannelsen foregår på kurser rundt omkring i Sverige.

Rapporterne undersøges kritisk af en gruppe for at få frasorteret evt. rapporter der omtaler naturlige fænomener.

Man har på nuværende tidspunkt ikke indsamlet og bearbejdet så mange rapporter, at mængden er stor nok til databehandling.

På et senere tidspunkt, når de første rapporter bliver behandlet, vil man stille materialet til rådighed for både enkeltpersoner og organisationer. Betingelsen er, at interesserede ønsker at foretage en seriøs videnskabelig behandling af materialet og seriøst publicere resultater af undersøgelsen. URD har i dag en organisation, bestående af en bestyrelse og underlagte grupper og enkeltpersoner, der har forskellige opgaver: Uddannelse, analyse, information, arkiv osv. Man håber at kunne udvide projektet til at omfatte alle UFO-organisationer på tværs af ideologiske skel, interesseområder m.v. i både Sverige og andre lande.

Man har således i dag samarbejde med Hynek's UFO Center, grupper i England, NUFOC i Norge, en finsk gruppe og SUFOI.

C.H.

---

rumfarts - notitser

ved Flemming Ahrenkiel

RUMFARTS-NOTITSER:

NATO III B: Ifølge planerne skulle NATO's anden satellit i en ny serie af kommunikationssatellitter - NATO III-B - være anbragt i bane om jorden den 27. januar 77. Satellitten er i en bane med min. afstand til jorden på 185 km og max. afstand på 35.785 km. Satellitten stabiliseres, så den kommer i en synkron bane over jorden i den max. afstand. NATO III-B er den anden i NATO III-serien på 3, som skal erstatte de 2 tidligere opsendte NATO II satellitter, opsendt i marts 70 og februar 71. NATO III-A opsendtes i april 76.

N.N. 77-5

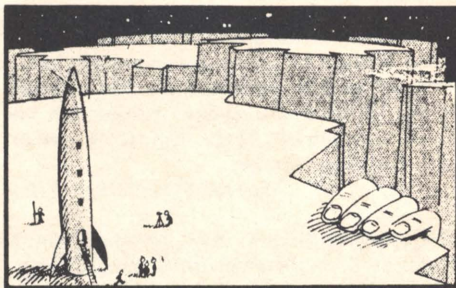
VOYAGER 1 & 2: NASA's administrationschef dr. James C. Fletcher (netop fratrådt i marts 77) offentliggjorde for nylig, at de to satellitter, der skal anvendes til missionen til Jupiter og Saturn - samt endnu fjernere mål - er blevet døbt Voyager 1 & 2. Disse to sonder planlægges afsendt fra Kennedy Space Center i Florida den 20. august og 1. september. Den første Voyager (hver vejer ca. 800 kg) vil mødes med Jupiter i marts 79 i en afstand på ca. 357.000 km og bl. a. tage de første nærbilleder af Jupiters 4 største måner. I november 1980 passeres Saturn i 209.000 km's afstand (og i kun 6430 km's afstand fra Saturns største måne Titan). Går alt som planlagt indstilles Voyager derefter til det første møde med Uranus - 2,7 milliarder km fra Jorden - og måske går det derefter videre mod Neptun.

N.N. 77-41

INDONESISK SATELLIT: Indonesiens anden kommunikationssatellit - Palapa 2 - planlægges opsendt i samarbejde med NASA fra Cape Canaveral kort efter den 10. marts. Palapa 2 skal anbringes i en synkron bane over ækvator i 35.800 km's højde og placeres derefter i løbet af kort tid i sin endelige position på 77° østlig længde. Palapa 1 opsendtes i juli 1976. Palapa-satellitterne vejer 575 kg, er 3,7 m høje og 1,9 m i diameter.

N.N. 77-23

MARS-SKÆLV? Seismometret på Viking 2, der landede i Utopia Planitia på Mars den 3. september sidste år, har muligvis registreret den første seismiske begivenhed siden landingen.



- »Det er jo også, hvad jeg altid har hævdet, hr. professor: Mars er og bliver ubeboet . . .«

Aktiviteten begyndte den 7. november ved 17-tiden (Mars-tid) og varede ved i ca. 30 minutter. Viking-eksperterne udtalte, at de modtagne data havde »det rigtige udseende«, svarende til seismiske aktiviteter og svarende til data opnået på Månens overflade. Lederen af det seismologiske team, Donald Anderson, advarede dog mod at kalde aktiviteten for et »Mars-skælv«, før yderligere undersøgelser var foretaget.

A.W. & S.T. 10/1-77

EXOSAT: ESA (Den europæiske rumklub) har tildelt den tyske flykoncern Messerschmitt-Bölkow-Blohm hovedkontrakten (ca. 350 mill. $) for specifikationer, design og udvikling af EXOSAT, en europæisk satellit, der specielt skal undersøge den kosmiske stråling. Exosat skal ifølge planerne opsendes i 1980-81 ved hjælp af en Delta eller Ariane raket.

Spaceflight vol. 19 nr. 2

COSMOS 881 og 882: Rusland opsendte den 15. december to satellitter - Cosmos 881 & 882 - med samme bæreraket. Begge satellitter frigjorde senere en kapsel, der opsamledes i Rusland samme dag.

Spaceflight vol. 19 nr. 3

VIKING 2: De første to biologiske tests, som Viking 2 udførte på Mars's overflade, gav samme ubestemte »bekræftelse på livs tilstedeværelse«, som man opnåede fra Viking 1's forsøg på planetens modsatte side. Det lykkedes ikke for Viking 2's instrumenter at påvise tilstedeværelsen af organiske molekyler.

Man forsøgte den 6. oktober 76 at flytte et klippestykke ved hjælp af Viking 2's gravearm for at udtage en jordprøve under klippestykket, men forsøget mislykkedes. Den 11. oktober havde man heldet med sig med et andet klippestykke. Den 7. november blev begge Mars-sonder afbrudt fra Jorden for en periode på ca. 1 måned, fordi et radioblack out ville indtræffe fra den 10. november og ca. 1 måned frem, når Mars passerede bag Solen. Den 16.-17. genaktiveredes begge sonder.

Spaceflight vol. 19 nr. 1-2

KINESISK SATELLIT: Kina opsendte sin 7. satellit den 7. september fra Shuang-Ch'eng i det indre Mongoliet. Det officielle Hsinhua nyhedsbureau beskyldte Rusland for at »blande sig i og sabotere Kina's fremskridt inden for rumfarts-teknologien«. Satellitten - Kina 7 - »vendte tilbage til Jorden med stor præcision og som planlagt«. Satellitten er anslået til at veje 2.700-4.500 kg.

Spaceflight vol. 19 nr. 3

FREMTIDSPLANER: H. Huyford Stever - chef for præsidentens kontor for Videnskabs- og Teknologiplanlægning - har bekræftet, at man vil starte på 3 nye, store NASA-projekter i finansåret 1978: 1. En fjerde Landsat jord-ressource-teknologi satellit, 2. En satellit i bane om Jupiter, planlagt afsendt i januar 1982, 3. Et stort (2,4 m i diameter) teleskop i rummet. Planlagte projekter vil yderligere omfatte en mobil Mars-lander (à la en fjernstyret måne-bil) til opsendelse i 1984 samt satellitter i bane om Mars til nøjagtig kortlægning af planetens overflade.

Spaceflight vol. 19 nr. 3

LASER-SATELLITTER: Washington Post antyder den 18. december 76, at de to russiske satellitter Cosmos 881 og 882 kunne være konstrueret til at uskadeliggøre kinesiske rekognosceringssatellitter ved hjælp af laser-stråler. (Man har imødeset russiske forsøg med højenergi-lasere ude i rummet. I begyndelsen forventes forsøg udført med præcisisionsstyret udstyr, der retter høj-energi kemiske lasere mod et mål i bane om Jorden. De egentlige laser-forsøg kunne så indbefatte nedtagning af »laser-kanonen«, men også af offeret for beskydningen for nærmere studium på jorden!)

Spaceflight vol. 19 nr. 3

LASER-KANON? USA's regering afviser at have noget kendskab til, at amerikanske satellitter skulle være blevet »blindet« ved hjælp af laser-stråler fra Rusland. Eventuelle skader er omtalt som værende »lokale og ikke i stand til at reducere satellit-systemernes evne til at give et tidligt varsko om evt. opsendelse af ballistiske missiler«. En mulig årsag angaves til »muligvis adskillige store brande langs russiske pipelines for naturgas!«.

Spaceflight vol. 19 nr. 2

RUM-SEJLER: Seks firmaer er blevet engageret af NASA til at konstruere et fartøj, der kan drives frem gennem rummet ved solenergi. Fartøjet er forsynet med et stort »sejl«, bestående af et spejllignende uluminiseret solsejl, der

skal opfange fotoner, udsendt fra solen. Når fotonerne reflekteres fra sejlet, afleverer de en del af deres bevægelsesenergi (de »skubber« på sejlet) og herved udsættes sejlet for en vis kraft - meget lig vindens kraft på en sejlbåds sejl.

NASA vil via dette projekt undersøge anvendeligheden af langtids- og langsomtfremdrevne rumfartøjer i 1980'erne, inklusive et muligt møde med Halley's komet i 1986. Fartøjets sejl vil være af størrelsesordenen 800 × 800 m. Rum-sejlerens tophastighed bliver omkring 200.000 km/t ude i rummet, men det vil dog tage sin tid at opnå sådanne hastigheder - adskillige ture rundt om solen i stadig mere snævre baner. En tegners opfattelse af mødet mellem Rum-sejleren og Halley's komet ses på billedet.

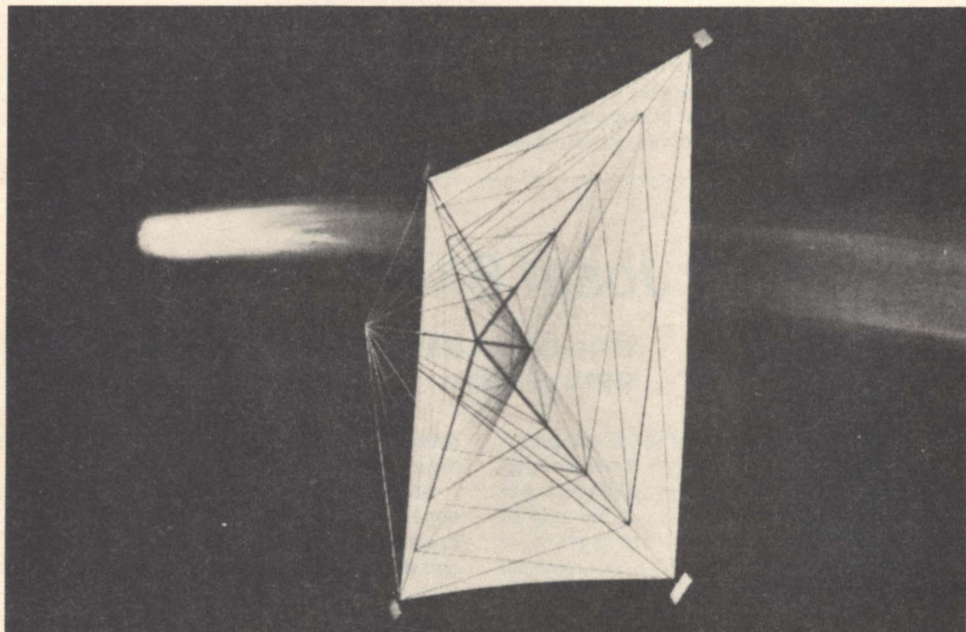
N.N. 77-39

VIKING 1-INSTRUMENT AFBRUDT: Gaskromatograf-massespektrometret i Viking 1 - der undersøgte Marsjorden for organiske forbindelser - er nu blevet afbrudt. Der skete en kortslutning i en del af energiforsyningen, og for ikke at risikere for stor varmeudvikling, der kunne skade andre måleinstrumenter, besluttede man helt at afbryde den pågældende energiforsyningsdel og dermed GCMS. Afbrydelsen blev effektiv den 12. marts, og fremover må man så trække på data fra Viking 2's GCMS, der stadig fungerer tilfredsstillende.

N.N. 77-51

BERMUDA-TREKANTEN: Ni sovjetiske forskningsskibe deltager i en fælles amerikansk-russisk ekspedition, der skal undersøge de mystiske strømhvirvler, der dannes i den såkaldte Bermuda-Trekant i Atlanterhavet. Ifølge det officielle sovjetiske nyhedsbureau TASS begynder ekspeditionen, der er døbt »Polymode«, arbejdet i juni med at søge efter årsagerne til dannelsen af disse strømhvirvler. Hvirvlerne, som ifølge Tass ligner cyklondannelser i atmosfæren, optræder i trekanten mellem Bermuda, Florida og Puerto Rico, hvor et stort antal skibe og fly i tidens løb er sporløst forsvundet. I Tass rapporten hedder det imidlertid kun, at forskningen har til formål at beregne vekselvirkningerne mellem hav og atmosfære, og førende sovjetiske videnskabsmænd har afvist alle teorier om »ulykkesbringende forhold« i området som »vestlige pressefantasier«.

Information 31/3-77
/Fl. Ahrenkiel



KIG PÅ HIMLEN . . .



Af E. Amby Knudsen

Planetpositioner primo juni:

Planet	opg. ca. kl.	nedg. ca. kl.	står i stjernebilledet
Merkur	3.05 i NØ	18.00 i NV	-
Venus	2.20 i NØ	16.00 i V	-
Mars	2.10 i NØ	16.10 i V	Vædderen
Jupiter	3.50 i NØ	20.45 i NV	Tyren
Saturn	8.30 i NØ	0.30 i V	Krebsen

Primo august:

Merkur	7.00 i Ø	20.55 i V	-
Venus	0.55 i NØ	17.50 i NV	-
Mars	23.35 i NØ	16.30 i NV	Tyren
Jupiter	0.35 i NØ	17.55 i NV	Tyren
Saturn	5.10 i NØ	20.40 i V	Løven

Når jeg efter en pause med planetpositioner denne gang bringer oversigt for juni og august, er det af hensyn til de læsere der kunne ønske at kende oplysninger for planeter på et senere tidspunkt end primo juni. Det er dog ikke sådan at der eksisterer et proportionalt forhold mellem position og tid, men man vil dog kunne udlede tendensen således at f. eks. Venus' opgangstidspunkt mellem primo juni og primo august, vil være at finde et sted imellem de to angivne opgangstidspunkter.

E. Amby

Ezekiel og Josef Blumrich –

eller: sådan bliver en bog anmeldt ude i den store verden.

Flere læsere har stillet os spørgsmål om profeten Ezekiels syner fra det gamle testamente og det rumskib, ingeniøren Josef Blumrich har tegnet ud fra Ezekiels beretning. Vi har valgt at gengive uddrag af Familie Journalens artikel af Mikkel Borgen (10. marts 1975), der tager sit udgangspunkt i UNESCO-tidsskriftet IMPACT. Så får UFO-NYTs læsere samtidig et indtryk af, hvorledes stoffet er blevet serveret for en stor del af den danske befolkning.

Yderligere interesserede henvises i øvrigt til bogen: Josef F. Blumrich: The Spaceships of Ezekiel, Bantam Books, Y8378, US$ 1,95. Bogen fås også på tysk med titlen: Da tat sich der Himmel auf, Econ Verlag.

O.H.

PROFETEN EZEKIELS RUMSKIB

Raket- og rumskibskonstruktøren, Josef F. Blumrich, mener, at den »ildvogn«, der beskrives af Ezekiel i Det gamle Testamente, i virkeligheden var et landingsfartøj med intelligensvæsener fra en anden klode. Vor medarbejder ser her på denne påstand.

I et brev fra »Sjællænderen, p.t. New York«, hedder det:

- Jeg ved godt, at De er skeptisk over for forestillingen om, at jorden bliver besøgt eller er blevet besøgt af intelligensvæsener fra andre kloder. Nu har jeg imidlertid bemærket, at De til tider citerer det videnskabelige Unesco-tidsskrift IMPACT, og her er i sidste nummer en artikel, som jeg godt kunne tænke mig at høre Deres mening om.

Den er skrevet af den østrigsk fødte ingeniør, Josef F. Blumrich, der var med til at udvikle såvel Saturn V-raketten som det amerikanske »himmellaboratorium« (Skylab). Der er altså tale om en mand med rumskibsforstand, og denne mand mener i IMPACT at have ført bevis for, at den »ildvogn«, som er beskrevet i profeten Ezekiels bog i Det gamle Testamente, i virkeligheden var et landingsfartøj, sendt ned til jorden fra et omkredsende rumfartøj.

Blumrich bringer ikke blot tegninger af landingsfartøjet, men har også lavet en model af det, som han - med tilfredsstillende resultat - har afprøvet i en af den amerikanske rumadministrations vindtunneller.

Bliver det ikke svært at afvise denne mand og hans opfattelse?

Rumfolk og religion

Til læserbrevet skal siges, at Blumrichs artikel forekommer i et nummer af IMPACT, som man har viet omtale af paravidenskaberne (the parasciences).

Para er græsk og betyder ved siden af, og ved paravidenskaber (som f. eks. parapsykologi) forstår man læren om fænomener, som ikke er tilgængelige for videnskabelig analyse efter de almindeligt anerkendte principper. Alene ved at lade Blumrich komme til orde i et IMPACT-nummer om paravidenskaber har Unesco således tilkendegivet, at det ikke er en anerkendt videnskabelig opfattelse, han giver udtryk for. Men det er skam meget interessant at se, hvad Blumrich har fået ud af Ezekiels bog.

Hvad Ezekiel har skrevet i sin bog (af professor, dr. theol. Eduard Nielsen betegnet som »syner og ekstatiske oplevelser«) kan utvivlsomt fortolkes på mange måder.

Blumrich har ment at kunne lægge en slags UFO-opfattelse i Ezekiels syner, og det er jo også blevet moderne (omend efter nogles mening usmageligt) at blande troen på rumvæsener og biblen sammen. Tidligere er således i disse spalter blevet omtalt »The Aetherius Society«. Dette »æteriske« selskab blev grundlagt af den engelske taxichauffør, George King, der påstod, at han stod i stadig kontakt med besøgende rumfolk, at Jesus selv hørte til rumfolkene, og at hans (Georges) mor havde haft en længere samtale med Jesus under en tur i et rumskib . . .

HVAD skrev den gamle profet?

Blumrich henviser til forskellige kapitler og vers i Ezekiels bog, men udgangspunktet for sin opfattelse har han hentet i kapitel 1. Her fortæller Ezekiel, at HERRENS hånd kom over ham, mens han opholdt sig i kaldæernes land, og så beretter han, hvad han i vers 28 kalder for HERRENS herlighedsåbenbaring.

Her skal først citeres vers 4-17:

- Jeg skuede og se, et stormvejr kom fra nord, og en vældig sky fulgte med, omgivet af stråleglans og hvirvlende ild, i hvis midte i det glimtede som funklende malm.

Midt i ilden var der noget ligesom fire levende væsener, og de så således ud: de havde et menneskes skikkelse, men de havde hver fire ansigter og fire vinger. Deres ben var lige og deres fodsåler som en kalvs. De skinnede som funklende kobber, og deres vingeslag var hurtigt. Der var menneskehænder under vingerne på alle fire sider.

De fire levende væseners ansigter vendte sig ikke, når de gik, men de gik alle lige ud. Ansigterne så således ud: de havde alle fire et menneskeansigt fortil, et løveansigt til højre, et okseansigt til venstre og et ørneansigt bagtil. Vingerne var på dem alle fire udbredt opad, således at to og to rørte hinanden, og to skjulte deres legemer. De gik alle lige ud. Hvor Ånden ville have dem hen, gik de. De vendte sig ikke, når de gik.

Midt imellem de levende væsener var der noget som glødende kul at se til, som blus, der fór

hid og did imellem dem, og ilden udsendte stråleglans, og lyn fór ud derfra. Og væsenerne løb frem og tilbage, som lynglimt at se til. Videre skuede jeg, og se, der var et hjul på jorden ved siden af hvert af de fire levende væsener, og hjulene var at se til som funklende krysolit. De så alle fire ens ud, og de var lavet således, at der i hvert hjul var et andet hjul. De kunne derfor gå til alle fire sider, og de vendte sig ikke, når de gik.

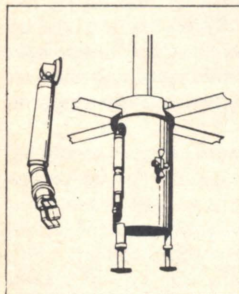
Fortsat hedder det i vers 22-26:

Oven over væsenernes hoveder var der noget ligesom en himmelhvælving, funklende som krystal, udspændt oven over deres hoveder. Og under hvælvingen var deres vinger udspændt, den ene mod den anden. Hvert af dem havde desuden to, som skjulte deres legemer. Og når de gik, lød vingesuset for mig som mange vandes brus, som den Almægtiges røst. Det buldrede som en hær.

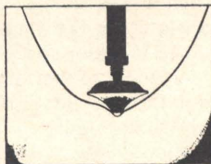
Det drønede fra hvælvingen over deres hoveder, men når de stod, sænkede de vingerne. Men oven over hvælvingen over deres hoveder var der noget som safir at se til, noget ligesom en trone, og på den, ovenover, var der noget ligesom et menneske at se til . . .

Rumfolk med atomreaktor

Blumrich føler sig overbevist om, at stormvejret fra nord med tilhørende sky, stråleglans og hvirvlende ild må have været et landingsfartøj fra et jordomkredsende rumskib, befolket med intelligensvæsener - som også selve landingsfartøjet.



Detalje af »robotarm« og kontrolraketter som tilbehør til helikopterenhederne.



Tegning, lavet på basis af såkaldt Schlieren-fotografi, mens en Blumrich-model af landingsfartøjet var til afprøvning i en af NASAs vindtunneler.

Hvordan Blumrich har kunnet få de gengivne tegninger ud af Ezekiels beskrivelse, er ikke let at se, men som han fremstiller det, får man det indtryk, at han på basis af tegningerne har ladet udforme en model, som han så har efterprøvet i en af NASAs vindtunneller.

Man tør imidlertid gætte på, at tingene kan være sket i omvendt rækkefølge, så de afbildede tegninger er blevet til på basis af diverse modelforsøg.

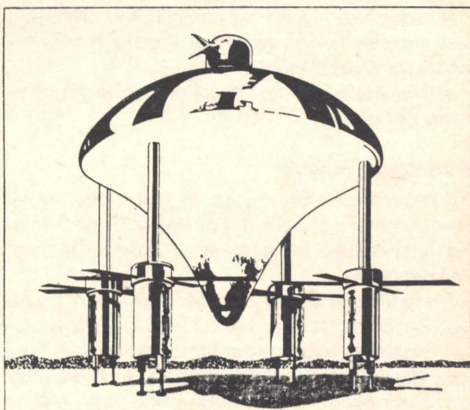
Blumrich angiver en række mål på det landingsfartøj, som han mener, Ezekiel har set 3 gange i perioden 592-591 f. Kr. og på ny har stiftet bekendtskab med en snes år senere.

Han skriver således, at landingsfartøjet har haft en største diameter på 18 m, at rotoren for hver helikopterenhed har været 11 m, at landingsfartøjets vægt ved start til tilbageturen til moderskibet har været 100 t, og at landingsfartøjets raketmotor har været atomreaktordrevet(!).

For alle disse antagelsers holdbarhed kan der end ikke findes antydningsvis støtte i de 48 kapitler, hvoraf Ezekiels bog består.

Stjernerejser i talmæssig belysning

Blumrich mener, at når Ezekiel skriver, at »Ånden løftede mig«, så betyder det, at han bliver taget op til et trip i landingsfartøjet.



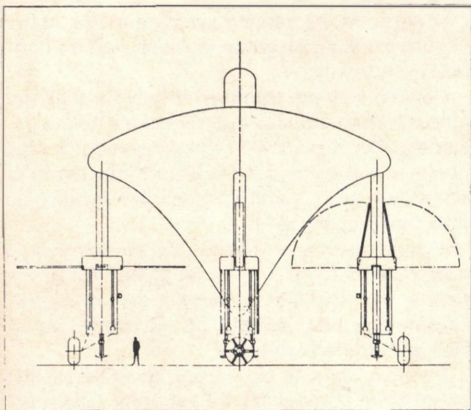
Landingsfartøjet, tegnet efter bestilling af Blumrich. Til landingsfartøjets »krop« er knyttet 4 helikopter-enheder. Kalotten øverst oppe skal være kabinen til rumfolksbesætningen

Han undrer sig ikke over, at »rumfolkene« taler hans sprog, og at han forstår, hvad de snakker om indbyrdes - hvordan kan det være gået til?

Hvor er »rumfolkene« i øvrigt kommet fra? Blumrich indrømmer, at det er et kildent spørgsmål - og det tør nok antydes. Det kan nemlig med næsten 100 procents sikkerhed udelukkes, at der kan eksistere højere former for liv på andre kloder i vort eget planetsystem, og skal man uden for det til andre kloder (eller ønsker man udefra at komme til os), skal enormt store distancer tilbagelægges.

Den nærmeste stjerne ligger omkring 40 billioner kilometer fra os. Det er ikke særlig sandsynligt, at der omkring denne stjerne kredser en klode med tænkende væsener, men lad os antage, at det er tilfældet, og lad os videre antage, at beboerne på denne klode er kommet langt videre end menneskene i teknisk henseende og har udviklet et rumfartøj, der kan bevæge sig med en fart af 300 km i sekundet, svarende til 1.280.000 km i timen.

Det ville da tage disse beboere omkring 4000 år at komme fra deres klode til Jorden og altså omkring 8.000 år at foretage en tur/retur-rejse.



Landingsfartøjet, som Blumrich her har givet »ingeniørmæssig udformning«. Helikopterenhederne skal, ifølge Blumrich, kunne trækkes op i »kroppen«

Hvad UFO-troende overser

Nu kan man selvfølgelig antage (og det gør nogle UFO-troende), at der uden for vort planetsystem findes intelligensvæsener, der er kommet så vidt, at de til disposition har rumskibe, som kan bevæge sig med en fart i nærheden af lysets (den er på 300.000 km i sekundet, og højere op i hastighed kan man ikke komme ifølge Einstein).

Disse UFO-troende viser nu hen til, at hvis man bevæger sig gennem rummet med en hastighed i nærheden af lysets, gør den relativistiske tidsforkortning sig gældende. Bevæger man sig således med en fart svarende til 99 pct. af lyshastigheden, vil man kunne foretage en rumrejse, der efter jordisk målestok vil vare 100 år, men efter en tid, målt i rumskibet, kun vil andrage 14 år.

Desværre vil man dog næppe nogen sinde få mulighed for en reel afprøvning af dette tidsforkortningsfænomen. Man kan nemlig ikke styre uden om de partikler, der findes i rummet mellem stjernerne, og de har enorm gennemslagskraft, når man ramler mod dem med en fart i nærheden af lysets.

Tilbage til Blumrich, som skal have én lille blomst, før vi begraver hans Ezekiel'ske rumfantasier.

Ved funderinger over Ezekiels beskrivelse af landingsfartøjets hjul har Blumrich konstrueret en ny form for hjul, som han har fået amerikansk patent på, og som bl. a. skulle kunne anvendes på handicappedes kørestole.

Og det er jo altid noget.

Mikkel Borgen.

P.S. Blot en enkelt lille indvending. Mikkel Borgens udregning af, at der teoretisk ikke kan findes rumskibe fra andre kloder i vor atmosfære, er ikke ny for os, der er interesseret i UFO-fænomenernes opklaring. Men disse teorier har aldrig mindsket antallet af UFO-observationer, og aldrig forklaret een eneste observation. Det kan da godt være, at UFO-fænomenerne ikke skal forklares med »rumskibshypotesen«. Men så lad dog være med at skubbe til den seriøse UFO-interesse. Hjælp os dog i stedet for.

Ole Henningsen


FAKE RADIO 'WAR' STIRS TERROR

'Foreign Invasion' Causes Va iety of Public Reactions

New York, Oct. 31 (UP)—The error caused by radio's "end of the world" and "foreign invasion" as some listeners understood it, produced some strange repercussions throughout the country. It brought the following messages over Associated Press wires to the New York office.

PROVIDENCE — Weeping and hysterical women swamped the switchboard of the Providence Journal for details of the massacre and destruction and officials of the light company received scores of calls urging them to turn off all lights so the city would be safe from the enemy.

ATLANTA — The Birmingham Age-Herald reported people gathered in groups and prayed.

Reports to newspapers from listeners in the southwest had it

War's Over
How U. S. Met Mars

The radio's "end of the world," as some listeners understood it, produced repercussions throughout the United States. Samples, as reported by the Associated Press, follow:

Woman Tries Suicide

Pittsburgh.—A man returned home in the midst of the broadcast and found his wife, a bottle of poison in her hand, screaming: "I'd rather die this way than like that."

Man Wants to Fight Mars

San Francisco.—An offer to volunteer in stopping an invasion from Mars came among hundreds of telephone inquiries to police and newspapers during the radio dramatization of H. G. Wells' story. One excited man called Oakland police and shouted: "My God! Where can I volunteer my services? We've got to stop this awful thing!"

Church Lets Out

Indianapolis.—A woman ran into a church screaming: "New York destroyed; it's the end of the world. You might as well go home to die. I just heard it on the radio." Services were dismissed immediately.

College Boys Faint

Brevard, N. C.—Five Brevard College students fainted and panic gripped the campus for a half hour with many students fighting for telephones to inform their parents to come and get them.

It's a Massacre

Providence, R. I.—Weeping and hysterical women swamped the switchboard of the Providence Journal for details of the "massacre." The electric company received scores of calls urging it to turn off all lights so that the city would be safe from the "enemy."

She Sees "the Fire"

Boston.—One woman declared she could "see the fire" and told the Boston Globe she and many others in her neighborhood were "getting out of here."

DETROIT — ...torist who heard ... at Ann Arbor police ... ask if true New York and New Jersey conquered and hordes marching on Pennsylvania; said two daughters in back seat had fainted during broadcast.

CINCINNATI—Two New Yorkers who had just registered in a ... hotel ran a mile to ...

INDIANAPOLIS — Woman ran into Methodist Church ... hysterical ... "New ... It's the end of ... might as well go ... heard it on ... dismissed

RADIO

Så De den? - Vil De høre den?

Årligt er vore aviser den 1. april fyldt med ejendommelige beretninger, der dagen efter dementeres som en aprilsspøg.

Vel nok historiens største »aprilsspøg« fandt sted den 30. november 1938, hvor en radioudsendelse forårsagede panik i store dele af USA's befolkning.

Hovedmanden bag radioudsendelsen var skuespilleren Orson Welles. Han havde bearbejdet en roman af H. G. Wells, Klodernes kamp, til radiohørespil. Romanen var på dette tidspunkt 40 år gammel, og altså ikke just nogen nyhed.

H. G. Wells, der ikke på nogen måde er i familie med Orson Welles, der var ansvarlig for radioudsendelsen, debuterede med romanen »Tidsmaskinen«, i 1895. Derefter fulgte »Klodernes kamp« og »De første mennesker på Månen«, »Den usynlige mand« m. fl. H. G. Wells var Englands første science fiction forfatter, der nåede ud til en større læserskare.

H. G. Wells døde i 1946 og nåede ialt at få udgivet 106 bøger, hvoraf flere er oversat til dansk.

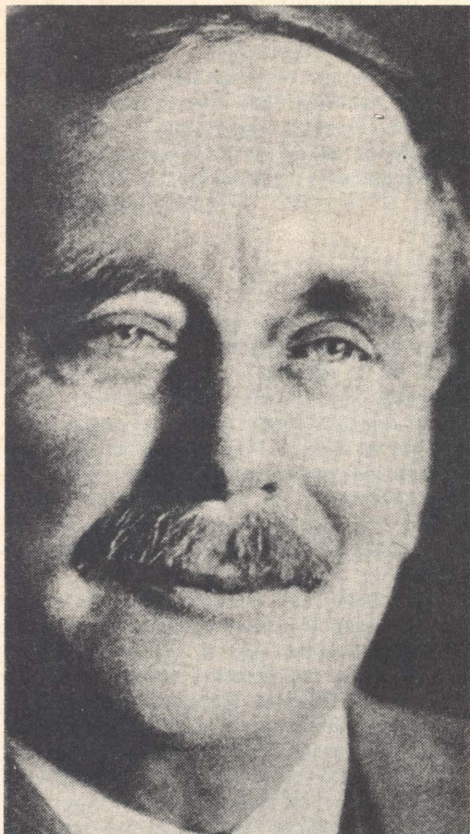
Da »Klodernes kamp« blev udsendt over samtlige radiostationer tilknyttet CBS, var det en ny måde at lave radiohørespil på, man her tog i anvendelse. Efter annonceringen af hørespillet foregav man at have en transmission af dansemusikken fra et kendt hotel. Pludselig bryder en speaker ind med en ekstraudsendelse med nyheden om, at astronomer har observeret eksplosioner på planeten Mars, og senere meddeles det på samme livagtige måde, at cylinderformede genstande er faldet ned fra himlen i New Jersey.

Dansemusikken fra hotellet blev flere gange afbrudt med »direkte reportager« fra nedslagsstedet, hvor de faldne »rumskibe« indefra blev åbnet af væsener, der ret brutalt gav sig til at udrydde den sammenstimlede nysgerrige menneskemængde.

Mange mennesker havde tilsyneladende ikke hørt indledningen til radiohørespillet. Tilsyneladende var der også mange, der overhørte speakerens annoncering af, »at dette var et hørespil efter en roman«.

Panikken bredte sig hurtigt, som hørespillet skred frem. Udtalelser fra »statens guvernør« og »indenrigsministeren« var med til at sætte et officielt præg på hele sagen, og tilsyneladende nedsætte lytternes dømmekraft.

I Indianapolis løb en kvinde ind i en kirke under gudstjenesten og råbte, at New York var



H. G. Wells.

gået under, og at hun havde hørt det i radioen. Panikslagne flygtede menigheden til alle sider. I Caldwell skete det samme. Præsten faldt på knæ og bad om himlens beskyttelse.

I Newark alene havde politiet 2.000 opringninger, og politi og ambulancer var i stadig udrykning. Fra fjernere stater som Californien, Texas, Kansas og Nebraska kom der ekspressamtaler til New Jersey fra ængstelige lyttere, der ville høre til slægtninges befindende.

Læger og sygeplejersker strømmede til deres hospitaler for at hjælpe, og en mængde borgere meldte sig til myndighederne for at forsvare deres land mod de uovervindelige marsboere, der med deres dødsstråler hærgede landet.

I radioens hovedkvarter var man forbløffet og forfærdet over det postyr udsendelsen forårsagede. Men hvorfor var der ingen lyttere, der blot drejede over på et andet radioprogram, hvor man ikke ville have hørt alle disse foruroligende nyheder? Et blik i radioprogrammet ville også have fortalt lytterne, at der var tale om et hørespil.

»Klodernes kamp« er flere gange senere lavet som film, men i 1975 lavede man i USA en film om radioudsendelsen fra 1938 og de begivenheder, der fandt sted under udsendelsen.

Filmen har været vist et par gange fra tysk TV og blev lørdag den 2. april vist i dansk TV. Filmen viste selve udsendelsesforløbet med skuespillerne og lydteknikerne i sving, samtidig med at man så, hvorledes folk, der hørte radio, men ikke var klar over, at det var rent opdigt, opførte sig. I filmen havde man holdt sig meget nøje til originalmanuskriptet, også hvad de forskellige lydeffekter angik. Det var derfor en interessant dokumentarisk skildring af spøgen, der for mange radiolyttere var ved at blive næsten blodig alvor.

Det vil måske overraske mange at erfare, at denne verdensberømte radioudsendelse stadigvæk findes. Hørespillet er blevet optaget på lakplader, og er derfor blevet tilgængelig for eftertiden.

Hvis De er interesseret i at høre den originale amerikanske radioversion af »Klodernes kamp«, kan De rekvirere et kassettebånd med hele hørespillet. Prisen er kr. 25,– der sendes pr. giro 9117725 til SUFOI, Box 6, 2820 Gentofte. Girotalonen mærkes »Klodernes kamp«.

Ole Henningsen

Sommerens UFO-arrangement

UFO-'77 Odense

afholdes i perioden
16.–22. juli 1977

Program kan bestilles hos:
Formanden for Odense UFO-gruppe
Jens-Henrik Glintborg
Skibhusvej 61 B, 1. th.
5000 Odense.

NB: Husk at vedlægge stor frankeret svarkuvert (90 øre)

På forhånd tak – håber vi ses ved UFO-'77 her i Odense!

Kort fra UDLANDET

ved Flemming Ahrenkiel

England:
14/11-1976 blev et orangefarvet cigarformet UFO set af passagerer i en bil i Hampshire. Da UFO'et kom nærmere, sås besætningsmedlemmer i »cockpittet«. Hele observationen har medført store undersøgelser, og den engelske UFO-organisation BUFORA har lovet snarest at ville bringe omtale af sagen i detaljer.

I november 1976 blev en lastbilchauffør rædselsslagen, da et UFO dalede ned over hans vogn og holdt sig svævende et stykke tid, mens det glødede orange og spyede flammer fra sig! Også denne sag undersøges stadig af engelske UFO-grupper.

Kilde: SKYWATCH iss. 42, 1976/KML.

Tyskland:
Der har ved årsskiftet været en forøget UFO-aktivitet i det sydlige Tyskland, hvor CENAP medarbejdere er ved at undersøge flere UFO-observationer både fra Heidelberg og Saarbrucken den 31/12-76. Der er tilsyneladende så mange lighedspunkter i de beskrevne tilfælde, at det nok drejer sig om eet og samme projekt. Selv CENAP's egen redaktør, som er tilsluttet en radio-amatørkæde i Mannheim, blev over denne den 25/12-76 adviseret om et strålende UFO over selve Mannheim by! Næste nummer af CENAP-report vil bringe både rapport og billeder af denne begivenhed.

I øvrigt har der ved årsskiftet været meldt om stor UFO-aktivitet både over Tyskland, Nederlandene, Frankrig og Portugal. Det bliver spændende at se de kommende numre af UFO-bladene fra disse lande!

Kilde: CENAP/KML

Blandt den indkomne post fra udlandet fra de sidste måneder har SUFOI bl. a. modtaget en appel fra Dr. Richard F. Haines, der er en af de videnskabelige konsulenter ved CUFOS i USA, der er det UFO center, der for et par år siden blev startet af Dr. J. Allen Hynek. Hynek skulle ikke behøve nogen yderligere beskrivelse, da han forhåbentlig er meget velkendt blandt UFO-NYT's læsere. Bl. a. har SUFOI udgivet hans første UFO-bog »UFO - Dokumenteret« på dansk.

Men tilbage til Dr. Haines! Dr. Haines foretager for tiden et tilbundsgående studium af UFO-observationer, gjort af piloter, og efterlyser rapporter om sådanne observationer fra hele verden, bl. a. fra Skandinavien. I sin henvendelse fortæller han bl. a., at han i øjeblikket har fået indsamlet ca. 3000 pilotobservationer. Hvis vore søster-organisationer i Norge og Sverige ikke endnu har fået en tilsvarende henvendelse fra Dr. Haines, kan vi opfordre dem til at reagere på nedenstående notits fra USA. Vi bringer notitsen på engelsk - sådan som den blev modtaget - idet den vil have særlig interesse for de mange udenlandske organisationer og enkeltpersoner, som »UFO-NYT« sendes til.

UFO Sightings by Pilots:

Dr. Richard F. Haines, a Scientific Consultant to the Center for UFO Studies, Evanston, Illinois, USA, is investigating sightings made by aircraft pilots. He would like to have the assistance of anyone who has pilot cases in their files. Military, private, research and commercial aircraft cases are of interest. He has requested that you send such data and related information to: Dr. R. F. Haines, 325 Langton Avenue, Los Altos, California 94022, U.S.A.

/Fl. Ahrenkiel

WHY NOT JOIN THE BRITISH INTERPLANETARY SOCIETY?

Nå, tænker vor læser måske; er det ikke nok at vi skal trækkes med artikler på norsk og svensk - skal vi nu også til at læse engelsk? Nej, slet ikke, men denne anmeldelse drejer sig om et tidsskrift på engelsk, og så er ikke-engelsktalende læsere advaret.

Tidsskriftet er Spaceflight, udgivet af det engelske British Interplanetary Society (BIS) som er et af de såkaldte »lærde selskaber«. Dette bør dog ikke afskrække nogen fra at søge om medlemskab, hvis man ellers er interesseret i rumforskning. Det har jeg selv været i mange år, og jeg kendte BIS og Spaceflight af omtale, men i 1975 var jeg med på en rejse arrangeret af BIS, og jeg søgte derefter om medlemskab. Ansøgningen er en ren formsag, det virker som en almindelig indmeldelse, og som medlem modtager man Spaceflight eller det rent fagvidenskabelige »Journal of the British Interplanetary Society« (JBIS) efter eget valg. Der er forskellige grader af medlemskab, afhængigt af ens videnskabelige status og ens økonomiske forhold, men det kan man se stort på i første omgang, hvis man vil være almindeligt medlem.

Tilbage til bladet. De fleste artikler er populært skrevne, men på et højt fagligt niveau, og det er kun nødvendigt med et rimeligt godt kendskab til engelsk for at få udbytte af artiklerne.

På samme måde som i for eksempel UFO-NYT er der en del faste rubrikker, som går igen i hvert nummer eller med jævne mellemrum. Af disse vil jeg især nævne »milestones«, hvor alle større begivenheder med forbindelse til rumforskning omtales summarisk i kronologisk orden. Denne rubrik er cirka tre måneder bagud på grund af den nødvendige produktionstid for bladet. Forsinkelsen bevirker dog ikke at man først får noget at vide om en begivenhed længe efter, den er sket. Rundt om i bladet og specielt under rubrikken »Space Report« bringes oplysninger om fremtidige forsøg og opsendelser, og tillempninger af rumfartsteknikken til jordiske forhold. For den som er interesseret i at spore satellitter er der en liste over alle opsendelser af rumfartøjer fra alle Jordens nationer. Vidste De for eksempel, at både Japan og Frankrig har sendt en del satellitter i kredsløb med egne raketter og fra egne forsøgsstationer, eller at Sovjetunionen har opsendt over 800 Cosmos-sonder?

Nye bøger inden for rumfart, astronomi, søgen efter liv i rummet og andre interessante emner bliver anmeldt af fagfolk, og til tider fører de samme fagfolk en farverig og levende korrespondance i bladets spalter. For eksempel er det helt fantastisk at se, hvor meget man kan regne og gætte sig til om sovjetisk rumforskning ud fra de sparsomme oplysninger, som slipper ud - og det gør ikke læsningen mindre morsom, at de »lærde« absolut ikke er enige i fortolkningen af de forskellige data.

Nogle mennesker har det jo sådan, at de først blader frem til tegneserierne i avisen. Der er ikke tegneserier i Spaceflight, men jeg har det næsten på samme måde med rubrikken på næstsidste side, hvor alle kan give deres mening til kende. Der er mange sjove og mærkelige bemærkninger, og brevene spænder fra venlige bemærkninger og en gave på 50 pence eller fem dollars til mere eller mindre skøre opfinderes tilbud om aktier i nye opfindelser af fri energi, som helt sikkert vil revolutionere rumfarten.

I 1976 har Spaceflight bragt artikler over flere numre om for eksempel Viking-projektet, nye oplysninger om Jupiter fra Pioneer 10 og 11, NASA's Rumfærge, sovjetiske rumfartøjers baner og planlægningen af fremtidens rumfartøjer. Af enkelte artikler i 1976-årgangen vil jeg nævne artikler om: Nye brændstoffer til raketter, store radioteleskoper under opbygning, rumskibes landingssystemer, nye drivmetoder i rummet - for eksempel rumkrydsere med sejl, drevet af solvinden, arbejde og planer i den europæiske rumfartsorganisation ESA, hvor Danmark er medlem og sidst, men ikke mindst en række artikler om søgen efter fremmede intelligenser og livsformer i Kosmos, rejser til stjer-

nerne, kolonier i rummet og meget andet, som også har interesse for UFO-folket.

Det er ikke mindst BIS's store fortjeneste, at det nu er blevet acceptabelt at tale om andre intelligensvæsener i rummet, også blandt videnskabsmænd.

Kan De forestille Dem at være uden aviser og radio? Sådan ville jeg have det, hvis jeg skulle undvære Spaceflight nu, efter bare et års tilvænning. Er De bare en smule interesseret i rumforskning, og det må De være som læser af UFO-NYT, så skulle De prøve at rekvirere et prøvenummer på Spaceflight.

Jeg har fået overladt en snes eksemplarer specielt til skandinaviske interesserede, og bladet tilsendes mod indbetaling af kr. 5,- til porto og ekspedition til mig. Desuden har jeg nogle medlemskab-ansøgningsskemaer, hvis De allerede har bestemt Dem.

I abonnement koster Spaceflight 10.50 pund årligt (9.50 pund for studerende under 21) og der kommer 10 numre og ét dobbeltnummer årligt.

Prøvenumre bestilles altså hos mig personligt - adressen finder De foran i bladet.

Ole J. Knudsen

Boganmeldelser

Jorden er hul, og indeni bor kæmper

Satellit-fotografier viser indgange ved polerne, hævder tilhængere af eventyrlig teori

Jorden er hul, den består af en ca. 1000 km tyk skal. Den er beboet både på den udvendige og indvendige side og i midten af Jordens indre svæver en lille sol, som oplyser den indre, konkave verden. Tyngdekraften virker på begge sider af skallen. På Jordens indre side bor de titanere, kæmper og overmennesker, som vore myter er fyldt med fantasifulde beretninger om. De griber ofte indirekte ind i den ydre verdens udvikling og begivenheder og fortidens frygt for de underjordiske stærke magter stammer herfra . . .

Dette er ikke uddrag af en fantasiroman over et tema, der har optaget digtere til alle tider, fra Dantes Inferno til Holberg »Niels Klims underjordiske Rejse« og Jules Vernes »Rejse til Jordens indre«. Tværtimod er der tale om en kategorisk teori, fremsat af organisationen »Hollow Earth Society«, hvis præsident er englænderen Albert MacDonald.

Foreningen til fremme af huljords-teorien hævder bl. a. at Jordens indre glødende kerne i virkeligheden er en mini-sol, som svæver midt inde i den hule jordskal. Der findes to indgange til den indre Jord på henholdsvis Nord- og Sydpolen, og man henviser til at satellit-fotografier tydeligt viser det hul, der i Nordpolen fører ned til Jordens indre.

Når for eksempel SAS-flyene over Nordpolen ikke har observeret dette hul, motiveres det med at flyene aldrig kommer den geografiske pol nærmere end 150 miles, fordi navigationsinstrumenterne ellers ville ophøre med at fungere.

Myterne om de underjordiske

Der er kommet en bog på dansk om denne fantastiske teori. Forlaget Sphinx X Nihil, der har specialiseret sig i litteratur om det mystiske, har udsendt en dansk udgave af den populærvidenskabelige engelske forfatter Eric Normans bog »Den hule Jord«. Heri gennemgås de gamle og nye teorier om den hule jordklode. Fra mytologien og religionerne har man talrige beretninger om »de underjordiske«. I Bibelen er der sære hentydninger til Sheol, Abbadon og dybet i det frosne nord. I ældgamle buddhistiske skrifter tales om et underjordisk land, beliggende midt inde i vor planet og hvortil der er

adgang gennem dybe huler i Himalaya-bjergene. Fra nyere tid er der fantasifulde beretninger om søfolk, som har nået polåbningerne og er vendt hjem med forbløffende beretninger om en anden verden hinsides polåbningerne.

Endelig nævnes Hitler-Tysklands professor Hörbiger og general Haushofer, mændene bag »Thule-selskabet« og dets fantastiske teorier om den hule Jord. Disse teorier gik dog ud på at Jorden er konkav og at vi ikke lever på ydersiden, men på indersiden og at det uendelige himmelrum var et optisk bedrag. Denne teori er jo blevet grundigt gennemhullet af rumforskningen efter sidste verdenskrig.

På det sidste er grupper af UFO-folk begyndt at interessere sig for teorien om den hule Jord. Redaktør Ray Palmer, det engelsksprogede »Flying Saucers« har opkastet teorien om at de flyvende tallerkener ikke kommer fra en fjern planet, men fra Jordens indre, hvor super-intelligensvæsener holder øje med de mindre begavede og ofte tåbelige beboere på Jordens yderside.

Det er også Palmer, som på et fotografi taget af Essa-7 satellitten af polområdet »opdagede« hullet i Nordpolen, et stort cirkelrundt isfrit område direkte omkring den geografiske pol. Han offentliggjorde billedet i sit tidsskrift og der blev en del debat omkring fænomenet og der blev givet forskellige forklaringer derpå.

Asger Lundbak om »hullerne«

Også herhjemme blev problemet om hullet i Nordpolen taget op af et UFO-tidsskrift. I den danske oversættelse af Eric Normans bog, som refererer en række fænomener med mere eller mindre tilknytning til teorien om den hule Jord, er der tilføjet et afsluttende afsnit, hvori man bl. a. citerer Asger Lundbak fra Meteorologisk Instituts geofysiske afdeling. Lundbak fik satellitbilledet af polområdet forelagt og forklarede »hullet« således: På de anførte datoer for optagelsen er der intet dagslys i nordpolområdet, hvorfor hverken skyer eller iskappe er synlige. I virkeligheden burde det lyse indre bælte ikke være der, men det skyldes åbenbart nogle tekniske forhold . . .

Der er altså endnu en lille knage for tilhængerne af huljordsteorien at hænge deres overbevisning på - indtil en modig polarekspedition når frem til det virkelige polcentrum. For ingen af de navnkundige polarforskere nåede i virkeligheden polmidten, hævder Eric Norman. Og bogens danske oversætter, Peter Juhl Svendsen, tilslutter sig i et afsluttende afsnit William Reeds konklusion i en bog fra 1906 om samme problem: »Enten er Jorden hul - eller den er det ikke«.

Vejle Amts Folkeblad, 2. marts 1976. *Es*

Det er glædeligt, at man i den danske udgave har været så fornuftig at medtage magister Asger Lundbaks yderst saglige og veldokumenterede kommentar til de nævnte 2 satellitfotos, der består af - ikke en enkelt optagelse - men er sammensat af et helt døgns fotos fra vejrsatellitterne.

Vor kommentar til bogen er iøvrigt, at det ikke er jorden, der er hul, men hovedet på de mennesker, der virkeligt tror på denne gang »dokumenteret« sludder.

O. H.

Støt den seriøse UFO-forskning

- skaf abonnenter på UFO-NYT

Peter Ryan/ Ludek Pesek:

UFO'er - Hvad er de - Hvad vil de?

Carlsen if, København 1977, 48 s., ill., kr. 12,50.

For en gangs skyld er der kommet en ny UFO-bog på markedet, som ikke er udgivet af UFO-organisationerne i Danmark. Det drejer sig om bogen »UFO'er - Hvad er de - Hvad vil de?«, som er udgivet af forlaget Carlsen if i København. Forfatteren er Peter Ryan, men Ludek Pesek har også en fremtrædende rolle, idet han bl. a. har illustreret bogen med sine verdensberømte billeder af landskaber på fremmede planeter og rumsonder i verdensrummet.

Bogen henvender sig til børn og unge, som

ikke tidligere har stiftet bekendtskab med UFO-fænomenerne. Netop denne aldersklasse kan være et meget svært publikum at henvende sig til, idet man ofte ved foredrag og lignende arrangementer kommer i en lidt speciel situation. Man kan ikke uden videre tillade sig at køre frem med de gode argumenter, man har på hånden om UFO-fænomenerne. Man er nødt til at opridse problematikken på en helt anden måde og i højere grad gøre rede for de mange spegede problemer, der ligger i UFO-sagen. Dette er nødvendigt for ikke at få hæftet det prædikat på sig, at man »forfører« børnene med sin argumentation. Hos mange børn og unge møder man dog heldigvis en naturlig skepsis, men et reelt overblik over problematikkerne vil først senere udvikle sig hos dem.

Peter Ryan er mest opsat på at bortforklare UFO-fænomenerne ved naturlige forekomster og misidentifikationer, og på det grundlag har han ikke haft så svært ved at samle stof til sin bog. Historien er nemlig fyldt med sådanne observationer og forklaringer.

De fleste observationer er nævnt ret kort og uden egentlige data, hvilket sædvanligvis heller ikke interesserer den læser, der i første omgang ønsker at danne sig et mere generelt indtryk af UFO-sagen. Hver beretning er i bogen som regel efterfulgt af »en naturlig forklaring«.

Den først omtalte hændelse er Kenneth Arnolds observation, der forklares som en gruppe militærfly, der havde været i området på det pågældende tidspunkt.

Father Gills berømte observation fra New Guniea i 1959 (Se bl. a. UFO-Orientering, 1969), hvor der var talrige vidner til stede, forklaredes af en astronom som en øjenfejl hos father Gill. Astronomen er naturligvis Donald Menzel, som aldrig fik talt med father Gill. Men til læsernes beroligelse kan det dog nævnes, at bl. a. afdøde professor James E. McDonald samt professor J. Allen Hynek begge har haft lejlighed til at forske nærmere i denne sag uden at være i stand til at forklare observationen ved noget for videnskaben kendt fænomen.

Et af bogens afsnit har overskriften »Eksisterer der UFO'er«? I dette afsnit hedder det blandt andet:

»Man kan svare »Nej«, fordi man tror, at alle UFO'er viser sig at være almindelige genstande eller hændelser, blot man ved nok om dem. Man kan sige »Ja«, fordi man godt kan forestille sig, at i hvert fald nogle af UFO'erne er rumskibe fra andre verdener. Endelig er der et tredje svar, som er: »Det ved vi ikke noget om.«

Desværre har vi ikke tilstrækkelige videnskabelige beviser for, at vor planet besøges af flyvende tallerkener, som styres af tænkende væsener ude fra rummet. Men det betyder ikke, at sådanne besøg er umulige. Der er ingen grund til at forkaste tanken om, at sådanne væsener lever på andre planeter i universet.«

Bogens sidste halvdel er helliget omtale af astronomi og rummets udforskning, specielt med henblik på eftersøgningen af liv i universet.

Rent faktisk ved ingen jo i virkeligheden, hvad årsagen til UFO-fænomenerne er! Mange mener, at UFO er lig med flyvende tallerken, som igen er lig med rumskib fra en fremmed planet.

Efterhånden er man ved at komme til erkendelse af, at der nu nok alligevel ikke er så mange intelligensvæsener på Mars, Venus og Saturn, som nogen tidligere var overbevist om. Derfor er man nu begyndt at søge UFO'ernes oprindelse uden for vort solsystem. Hvis de da i det hele taget er rumskibe.

Begynder man at bevæge sig ud på disse afstande i verdensrummet, så er der en masse ting, som man skal tage sig i agt for, hvad tid og rum angår. Derfor er det en glimrende idé at kæde UFO'erne og astronomi og rumfart sammen i denne bog. Så får man samtidig serveret nogle af disse problematikker, som man ikke må være uden kendskab til, såfremt man skal debattere UFO-sagen på et seriøst grundlag.

Sven Skovmand har på fortrinlig vis oversat bogen fra engelsk. Den er udsendt i serien »Vor spændende verden«, der indtil nu tæller i alt ti bøger, og flere er under forberedelse. Blandt bøgerne i serien foreligger »Mod fjerne kloder«, »Da Jorden blev til«, »Luftens giganter« og »Havets skjulte verden«.

Ludek Peseks fremragende illustrationer er allerede nævnt. Herudover er bogen rigt illustreret med tegninger og fotos i tilknytning til teksten.

Bogen bringer intet nyt ind i debatten. Nogle vil mene, at den giver et fortegnet billede af UFO-fænomenerne. Måske nok. Men hellere denne fremstilling end det vrøvl, man for ofte får serveret. Derfor kan den absolut anbefales.

Ole Henningsen

Stor krabat med hastværk

En colombiansk pilot hævder at have set et uidentificeret flyvende objekt (UFO) tre gange større end et rutefly bevægende sig med en fart af 44.000 km/t. Han og hans besætning så det stærkt oplyste UFO i 600 meters højde natten til 21. januar 1977.

Bogotas kontroltårn oplyser, at det ikke har haft noget UFO på radarskærmen, men at det i observationsøjeblikket modtog signaler fra en ukendt kilde, der bevægede sig med en ufattelig høj fart.

Observationen af UFOet varede i 3 minutter, indtil piloten landede sit rutefly i Bogota lufthavn.

Kilde: flere danske provinsblade, febr. 77.
/KML

ANNONCE:

CLUB STERN ADDRESSMAGAZINE

This magazine will be an attempt to arrange contacts. In this magazine you can publish your own address in order to introduce on special-sides your organization. For this we will help you. We give you consultations about facts you can write.

Please ask for our information-letters. There you will find our list of countries of correspondence and on which specialties we will take advertisments.

The texts of the information letters and the ADDRESSMAGAZINE will be in two languages (German and English).

Please write your demands to our centre:

CLUB STERN
DETLEF FRITZE
SIEMENSSTRASSE 33
D-8600 BAMBERG
Bundesrepublik Deutchland
Tel. 0951/33399

UFO-udstilling i Nakskov

I perioden 24. maj-6. juni findes en ny UFO-udstilling ophængt på Nakskov Bibliotek. Udstillingen omfatter 10 plancher og viser forskellige aspekter af UFO-sagen, herunder SUFOI's arbejde med rapporter og et udsnit af danske og udenlandske UFO-fotos.

I tilslutning til udstillingen vises permanent lysbilleder til yderligere belysning af emnet.

Ole Henningsen

UFO-møder i Århus

SUFOI-gruppen i Århus holder møde første onsdag i hver måned - dog ikke i juni, juli og august - kl. 19,00 hos undertegnede.

Vi drøfter forskelligt om UFOlogi, de sidste nyheder, astronomi og rumfart.

Alle er velkomne, men ring besked i forvejen til (06) 19 88 90.

Ole J. Knudsen
Høegh Guldbergs Gade 51 st.
8000 Århus C.

ZEISS har udgivet en kikkert-vejledning

De krav, der bør stilles til en kikkert, afhænger først og fremmest af, hvad den, der køber kikkerten, har tænkt sig at bruge den til.

ZEISS kikkert-vejledning tager udgangspunkt i visse generelle krav, som stilles til *alle* kikkerter, og gennemgår derefter kravene til optisk justering, »coating« af linserne, samspillet mellem forstørrelsesgrad, afbildningsevne og lysstyrke m.m.

Ideen med denne vejledning er, at den kikkert-interesserede selv skal kunne udlede, hvilken type og størrelse, der egner sig bedst til hans formål.

Vejledningen tilsendes gratis ved henvendelse til den danske ZEISS importør: Firma Brock & Michelsen, Vestergade 23-25, 1456 København K. Telefon (01) 15 83 26, eller udleveres hos de lokale forhandlere af ZEISS kikkerter.

SUFOIs målsætning

På et ekstraordinært repræsentantskabsmøde d. 23. og 24. april 1977 vedtog Skandinavisk UFO Information - SUFOI en målsætning for foreningens arbejde i den kommende tid.

SUFOI vil først og fremmest effektivisere indsamlingen af beretninger fra UFO-iagttagere og yderligere udbygge uddannelsen af feltmedarbejdere. Disse bliver specielt uddannet på områderne interviewteknik, meteorologi, astronomiske og andre fænomener, som kan misfortolkes som UFO'er, foruden opmåling af observationssteder og arbejde med diverse måleinstrumenter.

Foreningens formål er at bidrage til opklaringen af UFO-fænomenerne ved indsamling og bearbejdning af observationsberetninger, samt udbrede kendskabet til emnet ved publikationer, foredrag og anden udadvendt virksomhed.

Det er SUFOI's opfattelse, at de mange observationsberetninger udgør et vigtigt videnskabeligt forskningsgrundlag. Da fænomenerne endnu er uopklarede, ønsker SUFOI ikke at fremhæve eller afvise nogen bestemt teori om deres art eller oprindelse.

Ved et UFO forstår vi: »Et uidentificeret flyvende objekt, hvis væsentligste kendetegn er, at det selv efter en nøje undersøgelse foretaget af kompetente forskere *ikke* kan forklares som værende et kendt, naturligt fænomen«.

Foreningen har i de sidste knap 20 år registreret omkring 6000 rapporter, og man har løbende orienteret om rapporter fra ind- og udland samt landvindinger indenfor ufologien i vort tidsskrift »UFO-NYT«.

Vi formoder, at mange observationer ikke kommer til vort kendskab, og vi opfordrer derfor alle, som har gjort UFO-iagttagelser til at henvende sig til vores Rapportcentral, Postbox 6, 2820 Gentofte eller på telefon (03) 18 04 26. Såfremt man ønsker anonymitet, vil dette naturligvis blive respekteret.

Sats og lay-out: Sydfyns Foto- & Maskinsats I/S - Tryk: Børge Mortensens Trykkeri